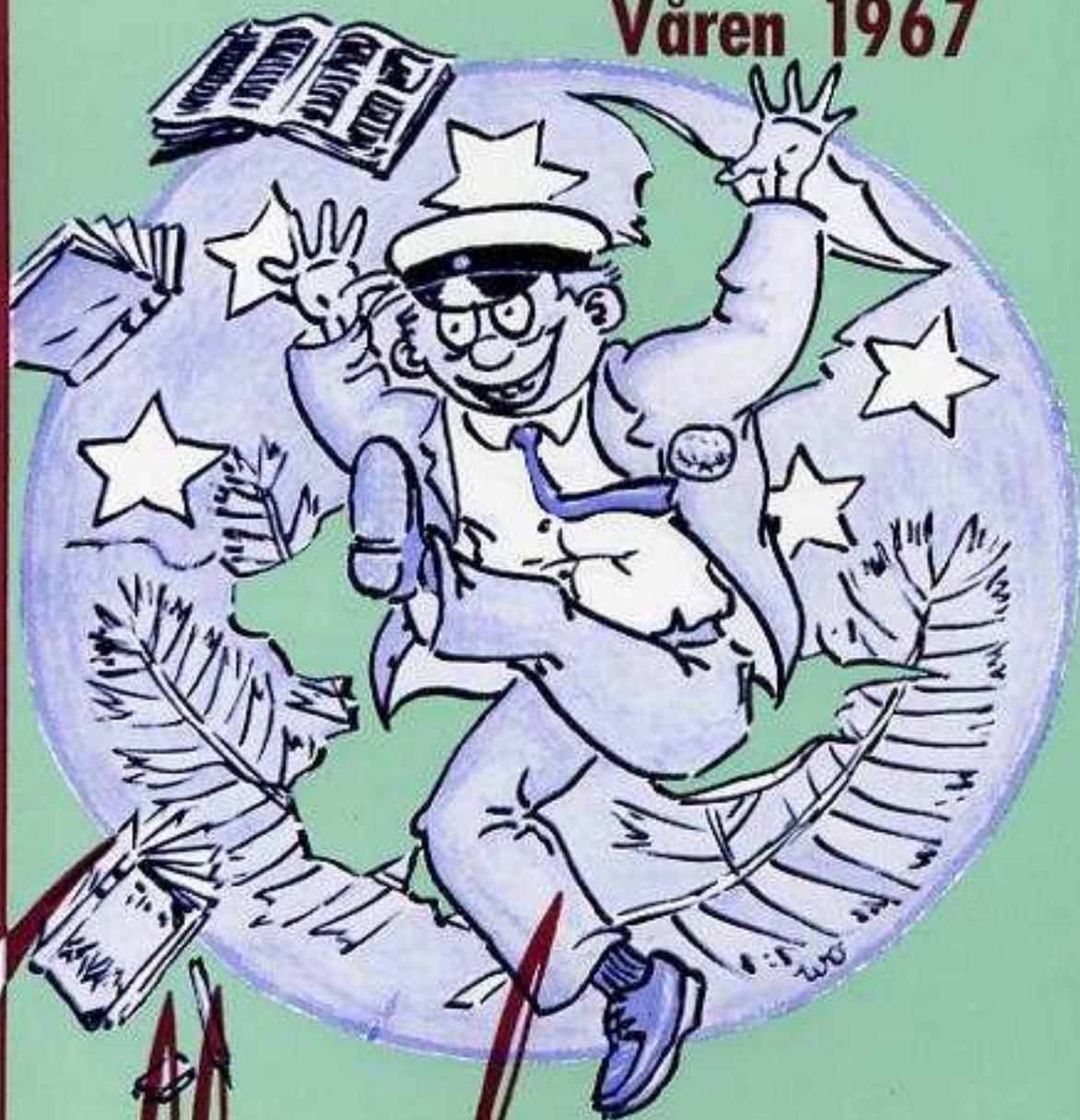

Våren 1967

Solbacka- tidningen

Tidning för alla solbackapojkar

Hitt hämt sett

BILSINNAD. Sedan två år tillbaka säljer **CLAES HELLERSTRÖM** Scaniabilar såsom biträdande leveranschef vid **AB Norrbil**. Tidigare var han på **Lindbagensplan** inne i **Stockholm**.

PÅ PUMPEN har **PER HALLSTRÖM** gått. Såsom varande marknadschef på **Afrika**, **Främre** och **Bortre Orienten** säljer han nämligen pumpar hos **Flygts International**.

ROLF RAGNELL är försäljningschef på **Blå Band** i **Halmstad** och **GÖRAN ENGWALL** jobbar vid **Svenska le Carbone** i **Sundbyberg**. Han har titeln **civilingenjör**.

GÅTT OMBORD. Det är vad **CARL-OLOV MUNKBERG** gjort. Från att ha varit chef för **Järnvägs AB Stockholm-Saltjöns busstrafik** har han nu blivit verkställande direktör i **Stockholms Ångslups AB**.

SKÖTER HÄLSAN åt inte mindre än cirka 2.400 personer gör **HANS WILHELMSON**. För att få till stånd en fullt utbyggd företagshälsovård har inte mindre än 16 mindre och medelstora företag inom **Vilsta industriområde** i **Eskilstuna** gått samman och byggt upp en **industri-läkarklinik**. Det är den **Hans** blivit chef för.

BARNSKRIK kan reklamchefen **JAN STEINMANN** och hans hustru **Maude**, född **Adelson**, lyssna till. Detta sedan familjen utökats med sonen **Dan-Mikael**.

BANKKONTAKT är det många som behöver. På **Enskilda Banken** vid **Nybropplan** i **Stockholm** sitter **HANS ALVÖ**. Och på **Skandinaviska Banken** i **Lund** finns **CLAES DIAMANT** med främsta uppgift att ordna studielån åt studenter.

ATOMER OCH SÄNT. För den som vill ta sig en närmare titt på de fina anläggningarna

vid **Studsвик** går det bra att vända sig till **CARL-ERIK FAHLEN**. Han har hand om **Atomenergins** hela försäljningsprogram och visar gärna den **sörmländska anläggningen**.

MILITÄRT I: **ARNE LINDBLOM** är chef för **samverkansdetaljen** på **allmänna avdelningen** på **Försvarsstaben**. Han är något så fint som **generalstabsaspirant** och graden är **kaptän**.

MILITÄRT II: **Generalstabsaspirant** och **kaptän** är även **WILHELM JENSEN**, gift med **KERSTIN KRONSJÖ**. Han tjänstgör också på **Försvarsstaben** fast på **operationsledningen**. I **oktober** blir han chef för **personaldetaljen** på **Arméstaben**.

MILITÄRT III: **Kaptän** är också **CHRISTER FREDHOLM**, **detaljchef** på **operationsledningen** — **grivetois** även han på **Försvarsstaben**. I **höst** ger han sig ut på **världshaven** som **sekond** på **Älvsnabben**. **Sekond** innebär att han blir näst efter **fartygschefen** i **tjänsteställning**.

GODSAKER gillar tydligen **ANDERS LILJEQVIST** och kanske även hustru **GUNILLA**, född **HYBERG**. **Anders** har slutat sälja **choklad** åt **Cloetta**. Han har titeln **civilekonom** och har flyttat till **Stockholm** till marknadsföretaget **Carry Brokers AB**, som bl a säljer **Becks öl** och **Fazers konfekt**.

TOR HAHNE är **köksmästare** på **Marginalen**, den trevliga restaurangen i **Svenska Dagbladets** hus i **Stockholm**. Det har han varit sedan stället öppnade 1962.

REKOMMENDERAS gör också restaurang **Caesar** på **Fredriksbovsgatan** på **Östermalm** i **huvudstaden**. Den som driver stället är **KURT LEVIN-SVENSON**. **Äldre brodern ROLF** är **fotograf** i **Nacka**.

GUNNAR PALMQUIST är anställd vid och delägare av **All-**

Ungkarlarnas led tunnas ut mer och mer. Den här gången ligger en ovanligt lyckad **kräfts-kiva** bakom. **Skivan** hölls utanför **Södertälje** och fick alltså till följd att **THOMAS LEIJONHUFVUD** den 13 augusti 1966 i **Norra Unnaryds kyrka** i **Jönköpingstrakten** sade ja till **EILA EKENER**.

männa ingenjörbyrån i **Stockholm**. Han arbetar som **konsult** och sedan han kom hem till **Sverige** 1965 arbetar han bl a som **sekreterare** i **Stockholms läns landstings organisationskommitté**. Det arbetet beräknar han vara **färdig** med i **höst** och är redan **inbokad** för många nya **uppdrag**. Tidigare värderade han **kraftanläggningar** i **Brasilien** för **brasilianska staten** och **American and Foreign Power Co**. **Anläggningar** för **750.000 miljoner svenska kronor** värderades av denna **skilje-**

domare utan **apell**. **Ake Rusck** ledde gruppen bestående av **ingenjörer** och **ekonomier**.

VÄLKLÄDD är alltid **CLAES BECKMAN**. Han har nämligen **övertagit** en **herrekipering** på **Regeringsgatan 46** i **Stockholm**. **Fler** som vill bli **välklädda** kan göra **affärer** med honom. **Gartenbergs** heter **butiken**.

<p>Prenumeration 5 år kr 50:— Lösnummerpris kr 6:—</p> <p>Medlemmar i Föreningen Solbackapojkarna erhåller tidningen utan kostnad</p>	<p>Redaktion: Hans Wängö, Solbacka, Gunner Diamant, Akvarievägen 1, Tyresö 1</p> <p>Ansvarig utgivare: Gunner Diamant</p> <p>Ekonomi, annonser, distribution: Ulf Peyron, Lidköping, Hans Norrman, Solbacka</p> <p>Tidningens adresser: c/o Peyron, Kottlevägen 66, Lidköping, tel. 08 - 66 31 75 c/o Diamant, Akvarievägen 1, Tyresö 1, tel. 08 - 7 12 53 72 eller Solbacka läroverk, Stjärnhov, tel. 0158 - 410 23</p>	<p>Tidningen utkommer med ett nummer per termin</p> <p>Postgira: 46 29 45 · Lidköping</p> <p>Annonsprislista på begäran</p> <p>Tryckt 1967 hos Hälsingborgs Tryckcentral</p>
---	--	--

Skola i förvandling

Ären går och allting förändras och hur har inte Solbacka ändrats under bara de senaste åren. Och just nu genomgår skolan ytterligare en förvandling av det stora formatet och det är bara att hoppas att alla ändringar skall vara till det bättre.

I höst börjar Solbacka med nya gymnasiets årskurs två med humanistisk, samhällsvetenskaplig och naturvetenskaplig linje. I gymnasiets årskurs ett finns samma linjer med men där tillkommer också en ekonomisk linje. Dessutom införs i höst den tvååriga fackskolan med social linje.

Allt det där låter ju väldigt bra och är det väl också. Mer diskutabelt är väl en annan förändring framtvångad mer eller mindre som ett tidens tecken. I höst blir alltså Solbacka även ett flickinternat. Lämpligheten av flickor på skolan har diskuterats av och till långt innan det blev tal om några nya skolformer och något direkt entydigt svar har väl aldrig lämnats. En sak kan emellertid aldrig resoneras bort: sett på sikt och med skolans framtid för ögonen när det gäller statsbidrag och liknande är flickorna nödvändiga.

Nu är de blivande kvinnliga eleverna emellertid inget nödvändigt ont, utan de skall känna sig välkomna. Flickorna, deras föräldrar, pojkarna eller deras föräldrar behöver inte känna sig oroliga. Allt kommer att ordna sig bra och detaljplanering pågår. En studiegrupp bestående av adjunkt Ake Josefsson från undervisningssidan, adjunkt Hans Norrman från den sida som har att syssla med fritidsverksamheten, och intendent Arne Isenius från byggnadssidan har varit på studiebesök på Sigtunaskolan. Där genomfördes saminternatet från att ha varit enbart pojkinternat för fyra eller fem år sedan och Solbackadelegationen satte sig nu noga in i de problem man hade där vid övergången. För att få även kvinnliga synpunkter hade de tre herrarna tagit med sig sina fruar.

OMSLAGSBILDEN

får tas som en hyllning till vårens studenter på Solbacka. Teckningen är ett par år gammal och vem tecknaren är har tyvärr försvunnit i annaterna när tidningen bytte redaktör. Egentligen skulle väl tecknarhyllningen ha kommit nästa år då den sista studentkullen lämnar skolan, men vi har tagit fram den i år för att få kontakt med den som hållit i ritstiftet. Han är nämligen mycket välkommen med fler teckningar om han bara hör av sig till red.

Delegationen blev mycket väl mottagen av rektor Gunnard och fick klart för sig att ett pojkinternat mycket lätt kan göras om till ett saminternat. På undervisningssidan blir kanske omställningen lättast, något svårare blir det väl på byggnadssidan — tvätt- och strykrum behövs bl.a. — och även på fritidssidan blir det väl frågan om en del nya arrangemang. Men några större eller oöverstigliga problem torde det inte bli frågan om och vid uppropet i höst är allting klart.

Mitt uppe i allt detta blir det dessutom rektorsskifte, åtminstone tills vidare. Tor Lundberg skall fortsätta sina studier och har fått tjänstledigt ett år. I ledningen för skolan när allt det nya börjar står lektor Andreas Ehn som rektor och adjunkt Ake Josefsson som studierektor. Man behöver tack och lov på intet sätt befara att personförändringen skall medföra någon försämring av skolans skötsel — valet av personer på de båda posterna har verkligen gjorts med omsorg och högt kvalificerade placerats på tjänsterna. Det är bara att önska dem och skolan lycka till på posterna och i en nyordnad framtid.

ÄRT - TRÄFF HOS GÖTEBORGARNA

GT ÅT OCKSÅ...

Göteborgarnas vårträff observerades av Västkustens Gala-Peter ur vars spalt "Från Johanna till Poseidon" vi klippt nedanstående referat.

DENNA GODA PR för föreningen är vi mycket glada över och hoppas få tillfälle att för allmänheten, fler gånger få visa några av de fördelar skolan ger de elever, som kan förstå och rätt anpassa sig till den något anorlunda skolform, som en internatskola innebär. Bland annat denna sammanhållning, som ger en solbackaelev från 1912 möjlighet att utbyta tankar, minnen och åsikter med dagens elev.

FÄR STOCKHOLMARN vid sin träff nu besök av den Gala-Peter vi helst vill se? Det skulle glädja många, även om inte ett solbackareportage an-

tyds på löpsedlarna den här gången.

Men den som skriver S-T-Ö-R-S-T har kanske M-I-N-S-T intresse.

SÅ SKRIVER Jan Lundberg och bifogar nedanstående klipp ur Göteborgstidningen, skrivet av signaturen Lena.

Ärtor

och varm punsch serverades till 32 välklädda gentlemän i Valands festvåning i går kväll. Det är tänkbart att krögaren i huset,

forts. å nästa sida

Sedan långliga tider tillbaka har det här i landet ätits ärtor på torsdagarna. Så även den 6 april detta år 1967 då Solbackaföreningen i Göteborg höll sin, som man får hoppas, traditionella vårfest. För organiserandet av festerna bildades ett arbetsutskott bestående av Jan Hallinger, Christer Holm och Jan Blume. Samtidigt gavs Jan Lundberg i uppdrag att till Solbacka-Tidningens läsare rapportera om västsvenska avdelningens olika aktiviteter. Och det gör han härnadan i göteborgarnas egna lilla Hört, Sett, Hänt-avdelning.

TILL ARTORNA dracks även en del punsch, vilken dagen till ära burits upp ur restaurang Valands mörka källarvalv av tidigare solbackapojken PER STAAF, som alltså numera återfinns som elegant krögare på denna göteborgarnas favoritkrog.

Ingenjören EDVIN HAMPF, Solbacka 1912—1916, har i dagarna färdigställt Svenska Lloyds terminaler i Southampton och Tilbury. Sonen PETER, Solbacka 1956—1957, marknadsför Rank Xerox i Borås. BJÖRN TRAPP kör högerstyrd Volvo och lär fortsätta med detta efter den 3 september. Detta för att

övergången till högertrafik inte skall bli för häftig. OSMO DIEHL kör fortfarande hårt med fartygsutrustningar och konkurrerar med SVERRE FLOBERG, som är försäljningsingenjör i samma bransch.

HANS HAGGSTRÖM har nu en son som är 14 år och går på Solbacka. PR-mannen LARS ÖBERG däremot har sitt goda renommé till trots inte lyckats övertyga sin äldste son om fördelen av att gå på pappas gamla skola. Han hoppas på bättre tur med den yngste.

LASSE DAHLÖF säljer eldningsolja i familjeföretaget Linné & Dahllöf och HAKAN VICTORIN mattor för det engelska företaget Birstall Carpet Co. I herrekiperingsbranschen finner vi ARNE HELGESSON som numera bor i Västra Frölunda. I

Ovan: Christer Holm (längst till vänster), Jan Blume (två från vänster) och Jan Hallinger (längst till höger) skall se till så göteborgsföreningens fester inte dör ut. Jan Lundberg, fjärde man på bilden, skall berätta för ST:s läsare om festerna.

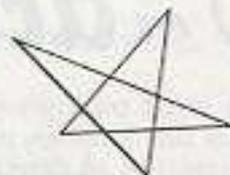
Bilden till vänster: TVÅ GENERATIONER solbackapojkar på ärt-träff i Göteborg. Den äldre är Edvin Hampf, den yngre hans son Peter.

samma bransch är **ANDERS FRUMERIE** som även blivit far (en dotter i november) samt **GUNNAR SUNDSTRÖM**.

MORGAN BERGWALL är arkitekt och bär rött skägg med underutvecklad mustasch. En annan mustaschpydd herre är **CHRISTER MEURLING**, som studerar till tandläkare. **LARS-OLOF "LULLE" LUNDBERG** är gift, har en grabb och har även hunnit bli grossist i bijouterier. På varuhuset Grand hittar vi **PER LUNDBERG** som avdelningschef och på Svenska Ostasiatiska Kompaniet finns **CARL KRUSELL**. På rederi är även **ROLF HULT**, nygift och lycklig sedan november.

CHRISTER HOLM är sin bransch trogen och lär sälja kilometervis med tyg i AB F. Holm & Son där han alltså står för son. **LEIF PHILIPSON** bor på Smedjegårdsvägen 22 i Partille och mår dessutom bra. **HANS ALPEN** arbetar på Ervaco, en reklamfirma, där han är kontaktperson. Leg läk är **BENGT V. HEIJDE** med privatpraktik på Östergatan 11 i Kungsbacka.

JAN HALLINGER, Solbackaföreningens ordförande i Göteborg, representerar i Sverige det engelska företaget Formica Ltd men återfinns också i familjeföretaget Nihlmarks Trä i Göteborg. **LENNART KJELLGREN**, en gång fin tenorsaxofonist i Solbackas första jazzorkester Celler Bop Jazz Band, är i dag transportkonsulent. Bor i Göteborg. **JAN BLUME** har blivit färdig psykolog med Sahlgrenska sjukhuset som verksamhetsfält. Inte långt därifrån ligger Samhällsbyggens kontor där **JAN LUNDBERG** sysslar med redovisningstekniska problem inom byggbranschen. **JOHN HENRY SJÖGREN** har funnit sig väl tillrätta bland de tusentals artiklar Sjögrens Järnvarufirma för.

GT ÄT OCKSÅ...

forts. från föreg. sida

Per Staaf, lade en extra omtänksam hand vid trakeringen — han är nämligen själv medlem i föreningen som höll värmöte. Den heter Solbackaföreningen och är en sammanslutning av gamla elever från Solbacka.

Nestor

bland de 32 var ingenjör **Edwin Hampf** — elev mellan 1912 och 1916 — som hade tagit med sig sin son **Peter**, även han gammal solbackaelev. Näst-Nestorn var disponent **Knut Asklund** (1916—18). Civilingenjör **Osmo Diel** hörde också till veteranerna.

Minstingen

i församlingen heter **Gunnar Sundström** och gick på Solbacka så sent som 1955. Numera är han försäljare. Till det yngre gardet hörde också köpman **Lars-Olof Lundberg**, reklamkonsulent, **Hans Alpen** och försäljningschef **Sture Weidling**.

Efter punschen och ärtorna spred sig herrarna, tog en cigarett och diskuterade gamla tider. Odont kand **Christer Meurling** — i röd slips och kvällens

noblaste

mustascher — hade mycket att tala om med jur stud **B Roland Palm**. Herrarna var nästan klasskamrater — fast **Christer** gick ett år före. — Spelar ingen roll, jag är i alla fall 3 centimeter längre, tyckte **Roland**.

Två gånger om året, på hösten och

våren

träffas medlemmarna i den västsvenska avdelningen av föreningen, berättade ordföranden **Jan Hallinger**. Resten av styrelsen var också närvarande — de var kassören **Jan Blume**, sekreteraren **Christer Holm** och suppleanten **Jan Lundberg**. Den sistnämnde skriver i solbackatidningen som utkommer två gånger om året.

Inte bara lekamlig utan även

andlig

spis stod på kvällens program. För den senare svarade redaktör **Lars Öberg** som höll ett föredrag om public relations. Men innan dess syntes han i livligt samspråk — om det nu gällde PR eller flydda dar på Solbacka — med föreningens eldsjäl, direktör **Gunnar Schramm**, och skeppsmäklare **Björn Trapp**.

SVÄNGPORTEN som håller

Byggherre: CHARLES WESTERBERG & Co AB, Nyköping

HOLMQUIST & Co AB

tel. 08/23 38 30

Kungsgatan 14

Stockholm C

(Putte DIEDRICHS)

NEWAY
FÖR KVALITET

SVENSK TILLVERKNING

SOLBACKADAG I BLÅST OCH SOLSKEN

H. Isenius, G. Krusell och O. Baalak i sina optimistjollar under segeltävlingen.

(Foto: Mare Lagerfelt)

Segerrika elever 20-års jubileum

Årets Solbackadag hade samlat omkring ett åttiotal gamla elever som tagit sig ut till Solbacka för att mäta sina krafter med de nuvarande eleverna i olika idrottsgrenar. Givetvis kunde inte alla åttio delta aktivt i tävlingarna, men som supporters utgjorde de ett välbehövligt stöd åt "de gamle".

På frukosten hälsade adjunkt Hans Norrman alla hjärtligt välkomna och uttryckte sin förhoppning om en lyckad dag med många fina idrottsprestationer.

Först på programmet stod en fotbollsmatch där "de gamle" ställde upp som klara favoriter. I "föredettingarnas" lag återfanns starka namn såsom bröderna Holsti och Bengtsson, Erik Wall och Stig Sundström.

Favoritskapet vägde tydligen för tungt, ty redan efter en kvart ledde eleverna med 2 mål mot 0. Genom de utomordentliga förbindelserna med tävlingsledningen för seglingen fick man genom högtalaren vid fotbollsplanen ta del av första heatet av seglingarna. Resultatet av detta heat, Pelle Wikman 1:a, G. Krusell 2:a och O. Baalak 3:a, spor-

rade tydligen inte "de gamle" ty i halvtid var ställningen 4-2 till eleverna.

Fastän "de gamle" i andra halvlek hade vinden i ryggen kunde de inte hindra elevernas framstormning. Resultatet blev till sist 6-2 till eleverna. Eleverna fortsatte även i andra heatet av seglingarna att segla i medvind och säkerställde den totala segern genom att Trolle och Wikman belade de två första platserna.

En gren där gamla elever inte siktat över målet var skyttet, där de som vanligt hemförde en övertygande seger. Tre lag ställde upp, nämligen före detta elever, nuvarande elever och kollegiet. Före detta elever sköt 496

forts. å nästa sida

Föredettingarnas målvakt Stig Sundström kan inte stoppa P Engström (i ljusa tröjan). Hjälplos bevittnar G Bengtsson målet. (Foto: Mare Lagerfelt.)

Det har blivit tradition och en trevlig tradition att solbackastudenterna håller sina jubileum på skolan. I år var det dags för årgång -47. Att gå närmare in på detaljer skulle antagligen leda för långt. Roligast är det ju i alla fall mest för jubilarerna själva.

Det kan därför vara nog att konstatera att det blev både tjo och tjim på alla sätt och vis. Att det hela slutade med en tidig morgonpromenad på Ekholmarna där de mest oväntade situationer uppstod kan väl vara värt att fästa på pränt. Ekholmarna "befolkas" nämligen just nu av

ett hundratal ungtjurar som inte alls uppskattade besöket av sex glada jubilarer i den tidiga morgonstunden. Synen när två av dessa, veterinärer till yrket, hastigt lämnade arenan, den ene markledes, den andre högt uppe i

forts. å nästa sida

10-års jubileum

Solbackadagen begicks i blåstigt solsken. Inte så många hade ställt upp. Men generationen från slutet av 50-talet—början av 60-talet var ovanligt rikt representerat. Två studentjubilerande grupper beträmpade marken på sin gamla skola. Det var 47 års studenter som blev 20 år, och -57 års som således begick sitt tionde år sedan mogenhets-examen. Ack ljuva forntid!

Där var KLAS DIAMANT, som återfinns på Skandinaviska Banken i Lund på dagarna. INGEMAR ULIN arbetar i

Uppsala på därvarande ättiks-fabrik. I Uppsala bor också LEIF ERICSSON, som faktiskt hör till pendlarnas skara. Han arbetar på Svenska Handelsbankens kontor på Odenplan i Stockholm. Söker ivrigt efter villa att inhysa sig, tvåårig son och hustru i vad det lider.

STIG SUNDSTRÖM, som med den äran visade gamla kända målvaktstakter genom att dagen till ära skydda buren för "Gamlingarna", är kontraktman på Esseltepack i Norrköping.

THOMAS BENGTSSON (också spelkar för Gamlingarna) är färdig läkare, och finns på gynekologen i Ängelholm. Hans ävenså bollsparkande broder har fullt upp med de medicinska studierna i Lund.

forts. å nästa sida

SOLBACKADAG . . .

poäng av 500 möjliga. Eleverna sköt 487 p och slog därmed lärarna som uppnådde 462 p.

Bäst individuellt var B. Tibell, L. Norrby och J. von Ahn 100 poäng. Ch. Koch, T. Leijonhufvud och F. Nirstedt 99 p. U. Axberg och U. Stensby 98 p.

Efter lunch spelades en basketmatch där före detta elever visade att de var bättre på att spela boll med händerna än med fötterna. De tog redan från början hand om initiativet och ledde i halvlek med hela 20 poäng. Detta försprång behölls matchen ut och resultatet blev 76—56.

Samtidigt pågick en tennis-match på banan vid Allén mellan B. Engblom, nuvarande elever och H. Lindell där eleverna återigen visade sitt goda bollsinn. Engblom vann efter en mycket välspejad match med siffrorna 6—2, 6—3.

För att vara ett så helt splittat lag måste man i alla fall beundra "de gamle" för deras aldrig sviktande segervilja eller kämpaglöd. Hur vore det om man skulle lägga dem i träningsläger här på Solbacka någon dag innan?

H.-A.W. o. P.W.

RESULTAT

FOTBOLL

Solbacka läroverk—Solbackapojkarna 6—2

SKYTTE

Lagtävling:

1) Solbackapojkarna (Norrby, Koch, Leijonhufvud, Axberg, Peyron)	493 p
2) Solbacka läroverk (von Ahn, Stensby, Strandmark, Gustavsson, Engblom)	487 p
3) Kollegiet (Nirstedt, Nilsson, Tranquist, Wall, Isenius)	462 p

Individuellt:

1) von Ahn, Johan	100 ^o
2) Tibell	100 ^o
3) Norrby, Lars	100 ^o
4) Koch, Christian	99 ^o
5) Leijonhufvud, C.	99 ^o
6) Nirstedt, Stig	99 ^o
7) Stensby, Ulf	98 ^o
8) Axberg, K. O.	98 ^o
9) Strandmark, Jacob	97 ^o
10) Peyron, Ulf	97 ^o
11) Gustafsson, Kjell	97 ^o
12) Nilsson, Lars-Oskar	97 ^o

SEGLING

1) Peter Wickman
2) Trolle
3) Krusell

TENNIS

Engblom—Lindell 6—2, 6—3

20-års jubileum

ett träd var nog lika mycket värd en bild (som tyvärr aldrig togs) som när den tredje, jurist till yrket, tog upp utmaningen från ledartjuren (en stor rödbrokig, jordsprättande och råmande sak). Allt ivrigt påhejat av en fjärde jubilar (flygkapten till yrket) med glada Olé! De två övriga jubilarerna förhöll sig märkvärdigt stilla i bakgrunden!

Näja, detta var efterspelet men huvudsaken var ju förspelet då vi alla fick träffas tillsammans med några av våra lärare, Tosse Lundberg, Harry Berger, Kalle Holm, Arne Bryntse och Arne Isenius.

Först en god middag med köksmästarens helt fantastiska smör-

gåsbord (han är världsmästare i sill!) och sedan glam och ventilerande av glada minnen. De tråkiga glömmar man ju så lätt!

Femton ställde upp, skulle ha varit sexton, men Bengt Hederstedt blev sjuk i sista stund. Vi ses väl igen om fem år eller hur?: "Masen" Karl-Erik Björkman, Göran Engzell, Hasse Hagelby, Carl-Gösta Hesser, Jan Olof Norrbohm, Olle Skoog, Carl-Erik Söderberg, Lars-Olof Öberg, Stefan Båld, Ragnar Carlsson, Göran Liljeström, Bo Lindesvärd, Bengt Rosberg, Björn Tibell och ni andra som inte kunde vara med denna gång hoppas

Ulf Peyron

Tretton 47:or på trappan framför Olympen.

Vid besök i

**SOL- STADEN bor
BACKAPOJKAR**

på **STADSHOTELLET**

10-års jubileum

SVEN BJURULF, arkitekt i förvaltningen, sitter på Byggnadsstyrelsen i Stockholm.

PEDER JUEL, flottans man som kom sist i seglingarna, har haft ett sabbatsår från flottan. Det börjar förresten bli tradition att flottans tappra gossar får se sina konkurrenters akterstavar i

segeltävlingarna på Misteln. Förra året kom kaptenen i flottan Christer Fredholm också på sista plats.

LARS LEKSELL, som tog sin vita mössa 1963, har studerat medicin i Rom ett slag. Nu ämnar han fortsätta i Uppsala. CURT HOLSTI, också —63, bedriver

sina medicinska studier i Stockholm. ARNE HORWITZ sysslar med free-lance verksamhet inom fotobranschen. Han har mycket industrifotograferingar bland annat.

HARALD TOBISSON tjänar sitt dagliga bröd på Statistiska Centralbyrån i Stockholm.

JAN SANNERSTAM har sällt sig till producentskaran i Sveriges Radios berömda Television. Där sysslar han mest med ungdomsprogram. Stimulerande är hans omdöme.

Stig Engzell

OM MODERN TIDNINGSSVENSKA SNABB SPRÅKUTVECKLING

Vid fixering av sovrade material konstateras att lånorden dominerar vad avledningarna beträffar. Av svenska bildningar märkes särskilt s.k. korta avdelningar: riv (att det blir ett r. efter platserna, Exp.) som visserligen inte är nytt (i äldre språk t.ex. "Rif och Kif" redan 1693) avlyft (bostadsbolagen behöver närmare 300 mil. kr i a. SvD), också lönelyft, nu vanligt i normalsvenskan), oljesläpp (tidigare utsläpp varav oljeutsläpp) och ytterligare oljespill. Tendensen med sådana avledningar är uppenbarligen stigande. De är bekväma och sparar utrymme i rubriker, och de är nyttiga såtillvida, att de bidrar till att bryta det påtalade fasthållandet vid verbalsubstantiv (riv i stället för rivande, avlyft för avlyftning).

Ett lånord framom andra år 1965 tycks vara eskalera (om kriget i Syd-Vietnam nu ska "eskalera", Exp febr. 1965) Hbl försökte sig redan i samma februari månad på översättningsformer därav (om kriget i Syd-Vietnam "trappas upp" ännu mera; om de fortsätter upptrappningen av sin krigiska insats). Av dessa två har den senare blivit ganska vanlig. Lånordet eskalera har förekommit mest. I december 1965, då nya politiska vindar tycktes börja blåsa, hette det i en notisrubrik: Amerika väntar svar på "nedtrappningen". Fem dagar tidigare talade Vbl i en ledare om avtrappning (ain av tullskyddet).

Den politiska debatten i våra dagars nordiska demokratier föder mängder av nya termer och beteckningar, som ofta vid uppkomsten bär på en nedvärderande ton mot anhängare av annan åsiktsriktning. Man rör sig t.ex. med ordet flygelpolitik (Högern kan driva f SvD; i sammanhanget märkes "påverkas av hur flygelbuden ligger" UNT), men frekventare och mera träffande är profilpolitik, även det mest riktat mot högern i Sverige. Vbl definierar i april 1965 detta begrepp med orden: "Profilpolitik — det är något man talar om när de ledande försöker renodla sitt partis särart, framställa sin linje som klart avvikande från de upplattningar de andra partierna företräder". "Den egna politiska profilen" (Exp) — ett dylikt politiskt modeord vinner lätt utbredning (i äldre språk är litterär profil brukat t.ex. av Leverin 1894 och teologisk profil i Kyrkohistorisk årsbok 1942). Det är bl a bekvämt vid nybild-

ning; profiljakt (SvD), — tänkande (DN), — inslag (UNT), — formad och — betonad (Vbl). Vbl skriver senare: "ett försök att profilera en egen politik". Den avledningen är förut brukad bara i tekniskt språk. Ungefär motsatsen till profilpolitik och ganska vanligt — dock redan några år gammalt — är inkrökthet (isolering och i i sig själva, Hbl okt. 1964): i synnerhet som particip: ur den inkrökta nationalismen" och "de mest inkrökta partitaktikerna". Ordet är ej ännu upptaget hos Molde. Nära intill ligger betydelsemässigt hukande (några h. och ängsliga oppositionsledare, SvD).

SvD klagar i december 1965, att det politiska språket i Sverige under senare år har undergått en märklig och minst sagt dubiös utveckling. I partipolitiskt nit nyttjar man på sina håll ord och termer, som illa svarar mot verkligheten. Företeelser, som kan vara besvärande för det egna partiet, åsätts eufemistiska eller allmänt camouflerande beteckningar, t ex friställning för arbetslöshet, inkomstförstärkning för skatteskäpning och välståndsköer för olägenheterna att i år, ja i årtionden stå i bostadskö eller vänta på intagning på sjukhus eller institution för åldringvård. Här påminns vi om slagordet kösamhället, ofta brukat i folkpartipropagandan. Sagda välståndsköer jämte välståndskriser får i efterföljd det fina ordet välståndsmekanism (eftersom det finns en automatisk v. Vbl).

Det svenska folkhemmet (i Vbl okt. 1965: "vara vänner i folkhuset"!)) uppvisar numera så stark uttunning på landsbygden, att denna börjat kallas glesbygd. Utvecklingen för med sig nya problem, anordningar och värderingar och därmed ny social terminologi. Man skiljer mellan kulturbana (ett anslag liknande det SJ får för sina k:or) och glesbygdsnät (SvD), mellan gågata och bilgata (Större hälsorisk för personal vid bilgata än gågata, Norr Tidn.). Man talar om utvidgning av gångstaden (UNT). I Uppsala finns en verkligt lugn shoppinggata utan biltrafik liksom Strøget i Köpenhamn. Man talar vidare om grönstråk, som pryder närhetscentrum (SvD, notisrubrik). Redan tidigare har brukats ordet närhetsbutik till skillnad från shoppingcenter; det förra numera förenklat till närbutik (SvD). Smått förvånande vid första anblicken är nattbefolkning (Städernas n. SvD) varmed avses den del, som är

BROR ÅKERBLOM

den tidigare inte okände Solbackaläraren, har som ST påpekade i förra numret blivit professor i svenska språket vid Jyväskylä universitet i Finland. Den nye professorn höll sin installationsföreläsning över ämnet "Modern tidningssvenska". Det första avsnittet av denna föreläsning publicerades i förra numret, här följer nu den andra halvan.

kvar i centrum eller stadskärnan efter arbetets slut. De övriga har sökt sig ut till tätortsregionen.

övriga i saken icke myndigheter, Hbl liksom UNT).

Sammanfattningsvis kan sägas att de ledande artiklarna i Sverige och i Finland inom rimliga gränser representerar nysvenskans utveckling mot allt större enkelhet och naturlighet. Därmed ger de sina läsare delvis helt nya stilverden att bedöma och acceptera. Bara undantagsvis ser man i nykonstruktionerna stelheter, och dessa jämnas snabbt ut i och med den dagliga skrivrutinen. Ett exempel härpå är barnsledighet (för att få hjälp med arbetet under hennes b., Exp), som motsvarar ledighet efter barnsbörd. Klara vinnningar i språkbruket är former som byggarbete, - material o s v i stället för sådana på byggnads-. Man har också hittat på budgetbygge som ersättning för budgetförslag, -beredning. Vidare fackrörelsen (Vbl) för fackföreningsrörelsen.

Det presenterade materialet torde utvisa, att man i Finland anmärkningsvärt snabbt och uppmärksamt följer de rikssvenska tidningarnas språkliga signaler. Några exempel ytterligare får här belysa detta förhållande. I finlandssvenskan tycks nu vara vanligt att i stället för ordet värnpliktig använda beväring (för en gift b.; fritidsförlova. b:ar, Vbl). Utan synligt motstånd har man infört orden tomglas för tomflaska och engångsglas för slit och släng-typen därav (sistnämnda uttryck skall vara lanserat av konstnärinnan Lena Larsson). Som motsatsord till engångsglas brukas i Sverige behändigare returglas — i danskan om den första sorten ingen retur! Verbet överbrygga — brygga över torde nu vara en daglig företeelse i finlandssvenskan — för 16 år sedan hade man bara överbygga — bygga över. Liksom i Sverige skriver man numera i Finland i visst sammanhang nästan när som helst backa upp (att genom stödkrediter b.u. pundet, Hbl. liksom SvD). Likaså ersätter det vardagliga med en gång ofta ordet strax (hopplöst utslagen m.e.g., Hbl). Jag nämner slutligen som influensexempel handplockad (Även i övrigt föreföll kommittén att vara h., Hbl; ordet ej hos Molde) och inblandad (trafiktekniska och

Sist vill jag understryka, att språket i våra dagar utvecklar sig snabbt. Därför framstår en regelbunden uppföljning just genom tidningarna från vetenskaplig synpunkt som väl motiverad.

Doktorn kommer från skyn Solbackapojke i Zambia

TILL AFRIKA kom jag en januaridag som läkare för att förestå en klinik mitt ute i bushen på centralafrikanska högplatån. Året var 1966 så drygt ett år har förflutit sedan dess. Första tiden var dryg — liter tafart försökte man bota malaria, bilharzia och annat otyg — med föga framgång. Så fick jag nys om ett halvdagsjobb på sjukhuset i Broken Hill, och det var susen. De behövde först och främst en orädd volontär som vågade söva ner afrikaner för operation. Visst kändes det kymigt i början — de vanliga tecknen såsom blekhet — cyanos (blåaktighet) fanns ju inte en chans att ta vara på. Allt var och förblev svart! Men skam den som ger sig och nu går det som smort.

TANDLÄKARE passar det bra att vara också — det finns bara 23 totalt — men sorgesamt räcker det föga, ty standarden stiger och med den sockerkonsumtion och tandröta. Ja, efter en 10 månaders inkörningstid i stadsmiljö, d v s en ren wild west-idyll — totaldöd efter kl 2 på eftermiddagen på lördag — med viss domedagsstämning och svagt oväsen från stans enda, fruntimmersförbudna, krog, så förflyttades vi ut på landet. Och det betyder landet i dess djupaste bemärkelse, ty här finns endast bush, litet vatten i en bäck, mygg, apor, till och med krokodiler och annat hemtrevligt till vilket räknas giftormar en masse, lejon på tillfällig visit och en och annan elefant.

TOLV SVENSKA MIL från bebyggelse av sten, hyddor finns det gott om, omgivna av små odlingar, har vi en skola för flyktingar samt inbemska befolkning. På denna ganska vackra plats uppe på en platå har det byggts diverse moderna byggnader av

Snabb undersökning. Diagnos: stor mjälte, anemi, allmänt sjuk och huvudvärk.

Jag sitter inne i arbetsrummet i min villa ute i bushen och skådar ut i den prunkande trädgården tidigt på morgonen och ser just hur livet tar fart bland människor, djur och blommor. Dimman ligger ännu tät men solen strilar igenom så vi kan med säkerhet vänta oss en tämligen molnfri varm dag igen. Regntiden har just slutat och marken torkar sakta upp. Men naturen är som vanligt listig — täcker sig själv med ett hårt ovanlager som bevarar fukten väl bara några tum under ytan.

Så börjar brevet, avsänt från M'kushi i Zambia i april i år. Den som skriver är Bengt Olov Håkansson, leg. läkare och tandläkare, student på Solbacka 1947 och i vår kallad till Solbacka på 20-årsjubileum. Tårarna trillar i strid ström nerför kinderna, när man tvingas tacka nej, skriver Olle. Nu deltar han indirekt i festligheterna i alla fall med denna skildring från sitt dagliga liv i Afrika.

vilka kliniken för mig har huvudintresse. Denna, med 20 bäddar, har jag utrustat efter tycke och smak. Det finns allt nu till och med modern röntgen då vi har långt till sjukhus och man, som sagt, skall verka i u-land.

HIT STRÖMMAR dagen lång barn, kvinnor, de flesta havande i en eller annan form, karlar, gubbar och käringar. Sjukdomarna varierar med årstiden. Myggtiden plus regntiden har just avstannat och vårt förråd av klorokin är också slut. Nu förhärskar som hemma astma under dimtiden tills jorden torkat upp. Förkylningar är legio, ty, hör och häpna, det är tjuvkallt om nätterna här på 1.200 meters höjd. Stora temperaturväxlingar gör sitt till.

VAD ANNAT bjuds? Ja skabb, skabb, skabb i det oändliga, litet magont på grund av undernäring på protein, mässling, gudskelov över nu, och så förståss gisslet bilharzia — en parasit som sätter sig i tarm och blåsvener och tär på krafterna. Detta har gjort att vi — en kirurg, en laborationstekniker och jag — har startat en undersökning för att utröna spridning, sjukdomspanorama och terapiförsök i stor skala. Jobbigt men intressant! Lepra (spetälska), som ser ruslig ut i senstadier, ser man i dagligt liv inte så mycket av. De flesta fångas upp numera och kommer under vård, om dock litet valhänt på grund av svårigheter att få patienten till samarbete. Ormbett får jag då och då ta hand om och hittills har min teori hållit: undvik serum och behandla som chock. Det har alltså gått bra hittills kanske beroende på att de som blivit bitna på riktigt aldrig klarat sig till doktorn.

SÅ HAR JAG en liten stolthet att berätta. Jag har på egen hand fått igång en sk flyng-doktor-service, som fungerar till belåtenhet. Flyga har alltid legat för mig och nu far jag omkring i luften snart sagt varje dag. Flygfält byggt snabbt då det mestadels är plant och träden har jämnhöjd 3—4 meter. Jag har ett nät på fyra fält med kliniker vid samtliga. Här tittar jag på sjuka, botar i en liten hydda, rycker ut jula tänder, sprutar klorokin, penicillin och annat samt har då och då en emergency transport av någon som blöder eller har annan allvarlig åkomma. Detta ger en stimulans som jag trodde var ouppnåelig och ger mig viss tillfredsställelse.

ATT HA BIL och garage är här oväsentligt ty vägarna är få och förskräckliga. Men flygplan och landningsfält utanför dörren — det är grejer som heter duga. Skoj att se hur denna apparat snabbt anammats av de infödda: barnen förtjusta, mödrarna som vanligt förskräckta men alla med förtroende för denna moderna kombination av doktor och transportmedel. Hela Zambia byggs för närvarande upp efter detta mönster — dock ej med ursprung från min verksamhet — då det fanns planer redan 1964 för denna verksamhet. Men min kombination läkare-tandläkare-pilot med eget plan är förvisso en lyckad dylik och uppskattas av alla på ett sätt som gläder. Alla de infödda såväl som farmare och andra är förtjusande, samarbetet har väl gnisslat då och då, men nu går det som smort.

Olle håller flying - service

Giftormar "husdjur"

VAD GÖR DÅ familjen, som tvingats ut i ödemarken utan TV, bio, radio, snö och annat kulturellt? Ja, inte klagar den. Frugan har igång en sylvärd som är frisk, från och framåt då tyger och material är underbart — det mesta inhemskt eller indiskt. Ungarna älskar att klänga i lianer, kuta i buskar och undvika skolundervisning — en sak som tyvärr sätter sina spår. Men i stället får de rida vilt i bushen, jaga apor, se vilda djur och ha kamelconter, bushbabies, mungos, katter, hundar, höns, ankor, grisar och annat som husdjur. Till och med Ruth hade i går en egen liten kelgris på stora trappan: en grön mamba, som var så där en meter lång och kunde klättra uppför dörrvirket. Hon tog en bild, kallade på biologiläraren och så var den stackaren fånge i glasburk. En 4 1/2 meter pyton är för närvarande cellkamrat och det går väl en tid.

ANNARS ÄR DET lugnt! Livet för de infödda är förenklat, bostad uppförs på en dag, vid flyttning bränns den ner. Födan är sk inchimagröt — en seg majsmos, som äts med fingrarna och blöts i någon köttsås eller ibland fisksås. Tanternas balanskonst är sevärd och som annars i Afrika är de flesta rotlösa eller på väg till släkt eller till en ny arbetsplats. Jobb är det fortfarande ont om och en husboy eller tjänare stannar gärna. Nöden och självbevaringsdriften har gjort honom ärlig, jag vågar säga till överdrift. Han tar inte en smula utan att bli bjuden trots att magen kurrar ibland och en del av vårt överflöd blir förstört. Vi försöker göra så gott det går, men se vår matkultur är nu inte alltid smaklig.

LIVET ÄR konstigt här nere — tex när mor väntar barn igen, vilket är mycket vanligt — och farligt ibland — så lämnas de äldre barnen till mormor. Nu har tyvärr strukturförändringen i näringslivet förändrat samhället så mormor oftast befinner sig på annan ort. Då lämnas barnen vild för våg, ofta svårt svältande med hungerödeme och andra sjukdomar vilket av och till leder till döden. Har sett flera barn där vi försökt med födotillsförel och till viss del lyckats. Men så blir de nöjda med behandlingen, försvinner i bushen igen och kommer tillbaka med ett döende barn, där till och med grav och massiv terapi inte get verkan. Tragiskt men verklighet i dagens Afrika.

ANNARS ÄR detta land ett framtidsland. Ingenstans i världen får de sådana skördar, ingenstans har de sådana lättillgängliga områden för jordbruk eller malmbrytning och ingenstans finns det så gott om plats för folk med möjlighet att bryta mark och skapa sig en framtid. Paradoxer är det väl dock gott om men det nivelleras alltmer och en tidsfråga är det väl endast när vi har ett välständssamhälle som hemma — till och med bättre i många avseenden, inte minst vädret, som är jättefint. Mat i överflöd — billigt kött, mjölk, smör, vilt, ja, allt finns till och med kaviar från Kavli, så för oss är livet lätt. Men visst får man försaka en del, inte minst anförvanter, vänner och svensk natur.

Hoppas få se er alla på 25-årsdagen i stället!

BILDERNA

Överst: Vit- och svartkonst diskuteras i Zambia mellan doktor Håkansson och doktor Simpungwe.

Därunder: Doktorn tankar karran för dagens tur. Primitivt? Javisst, men som det skall vara.

Näst underst: Kån är lång och sinar aldrig på polikliniken vid M'kusi Hospital.

Underst: Urskogsjukbus i Zambia under regntid.

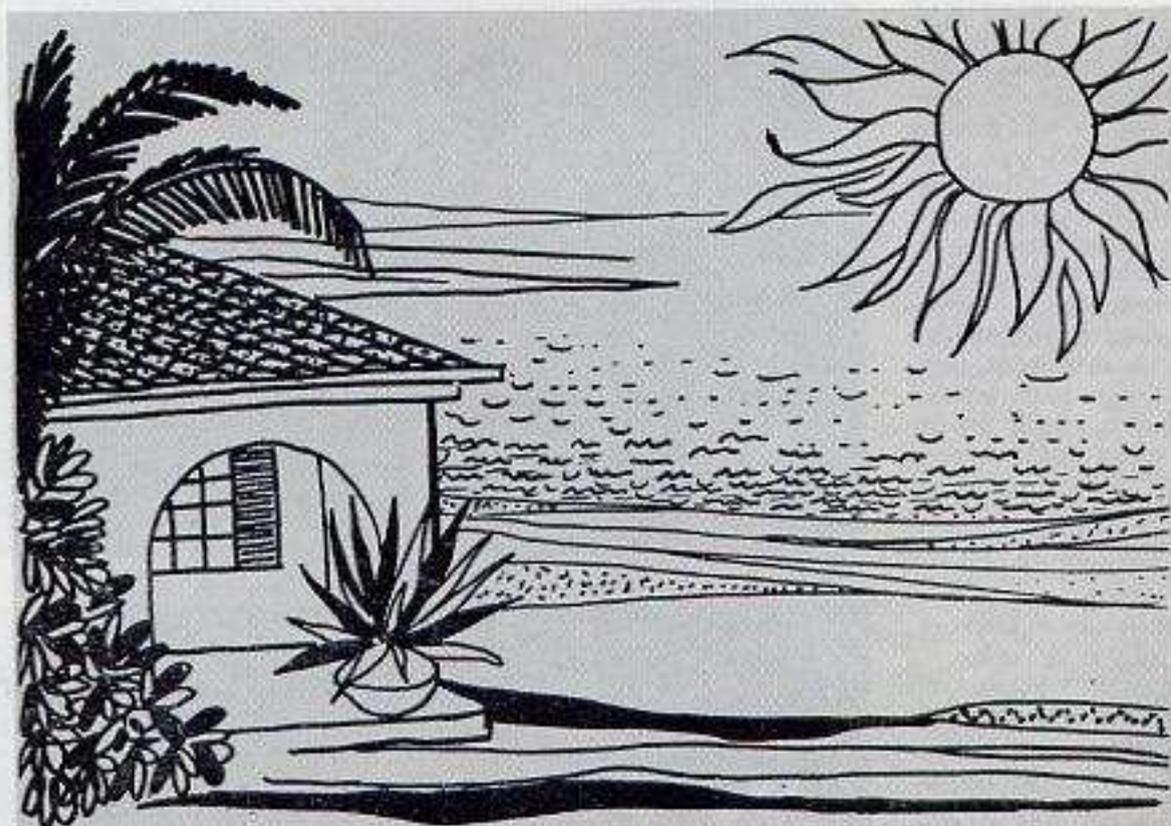

Vad jag gillar:

Svarare:
Gymnastikdirektör
Per Tranqvist

Hobby:	Vara med då andra fiskar
Politiker:	Perikles
Författare:	Homeros
Kompositör:	Kazantsidis
Sångare:	Roza Kokkali
Skådespelare:	Melina Mercouri
Radoröst:	Den grekiske nyhetsläsaren
Idrottsman:	Feidippides — den förste marathonslöparen
Favoriträtt:	Shis kebab
Favoritdryck:	Retzinerat vin
En önskan:	Att få arrangera en skolidrottstävling på Delfis antika stadion
Det värsta jag vet:	Att svara på frågor
Något jag inte tycker om hos kvinnan:	När hon uppträder som torso
Det bästa i TV:	Pausskylten
Det bästa med Solbacka:	Har varit

SOLBACKE i SYDSPANIEN

En Egen bungalow
vid solig strand

Solbackapojkar erbjuder förmånlig investering i Sydspanien

Upplysningar genom:

Jur. kand. G. Liljeström

Garnsviksvägen 50, Åkers Runö, tel. 0746/239 07

Solbacka får tomt i Spanien?

Nytt område vid Gibraltar erbjuds svenska soldyrkare

Skall Solbacka få en tomt i Spanien på ett område inte långt ifrån Gibraltar, ett område med en vegetation som verkligen tilltalar en soltörstande nordbo? Ett område med apelsinlundar, ek-lundar och rena sandstränder, ett område, som inte förrän nu blivit möjligt att exploatera. Ja, det där kan faktiskt bli verklighet. Göran Liljeström, Solbackastudent 1947, har fått myndigheternas i staden Barbates förtroende att tillsammans med dem försälja tomter på området och är villig att ställa en tomt till förfogande. I vilken form detta skulle ske finns det inga planer på ännu, men enligt Göran kan man tänka sig en del gemensamma anläggningar med klubbhus, gästrum och dylikt. Han är i alla fall öppen för diskussioner om någon från Solbackaföreningen hör av sig.

Här är Göran Liljeström i demonstrationstagen för ett par tomtspekulanter på sitt andra exploateringsområde, Trafalgar, där han redan sålt ett 20-tal tomter.

Göran Liljeström, som bott i Spanien i 10 år, och tidigare exploaterat en del mark i Sydspanien och på Kanarieöarna, skall nu alltså sätta i gång med det här området, som är nästan fyra km långt. Exploateringen skall ske etappvis fram till 1970 och i den första etappen får hugade spekulanter förvärva ett fåtal strandtomter. I omedelbar anslutning uppförs allmänna inrättningar med affärer, klubbhus, tennisbanor och ett hotell och innan 1969 skall bostäder för 100 personer stå klara. För att kunna realisera detta — och här får Göran litet mer reklam — beslöt man alltså att i första etappen sälja dessa strandtomter för ett pris av 40 kr per kvadratmeter inklusive väg, vatten och elektricitet. Något byggnadstvång för tomterna föreligger inte.

Området ligger mellan Gibraltar och Cadiz, ca 50 km väster

om Gibraltar med närmaste flygfält och ca 75 km söder om Cadiz. Närmaste stad är Barbate på omkring 20.000 invånare med en av Spaniens mest betydelsefulla fiskehamnar. Göran påpekar vi-

AB TENHULTS IMPREGNERINGSVERK

TENHULT — Tel. 036/91378

Specialföretaget
för Tryckimpregnerade
Trävaror.

Vi leverera färdigimpregnerat virke från rikhaltigt lager.

I vår produktion av röt- och insektskyddat virke ingår även sådant i brun färg. Vi kunna även tillhandahålla under vacuum o. tryck eldskyddsimpregnerat virke.

Endast Tryckimpregnering ger virket det bästa skyddet.

dare att Atlanten här håller en mycket jämn temperatur året runt och att provinsen enligt statistiken har fler soltimmar per månad än både Kanarieöarna och

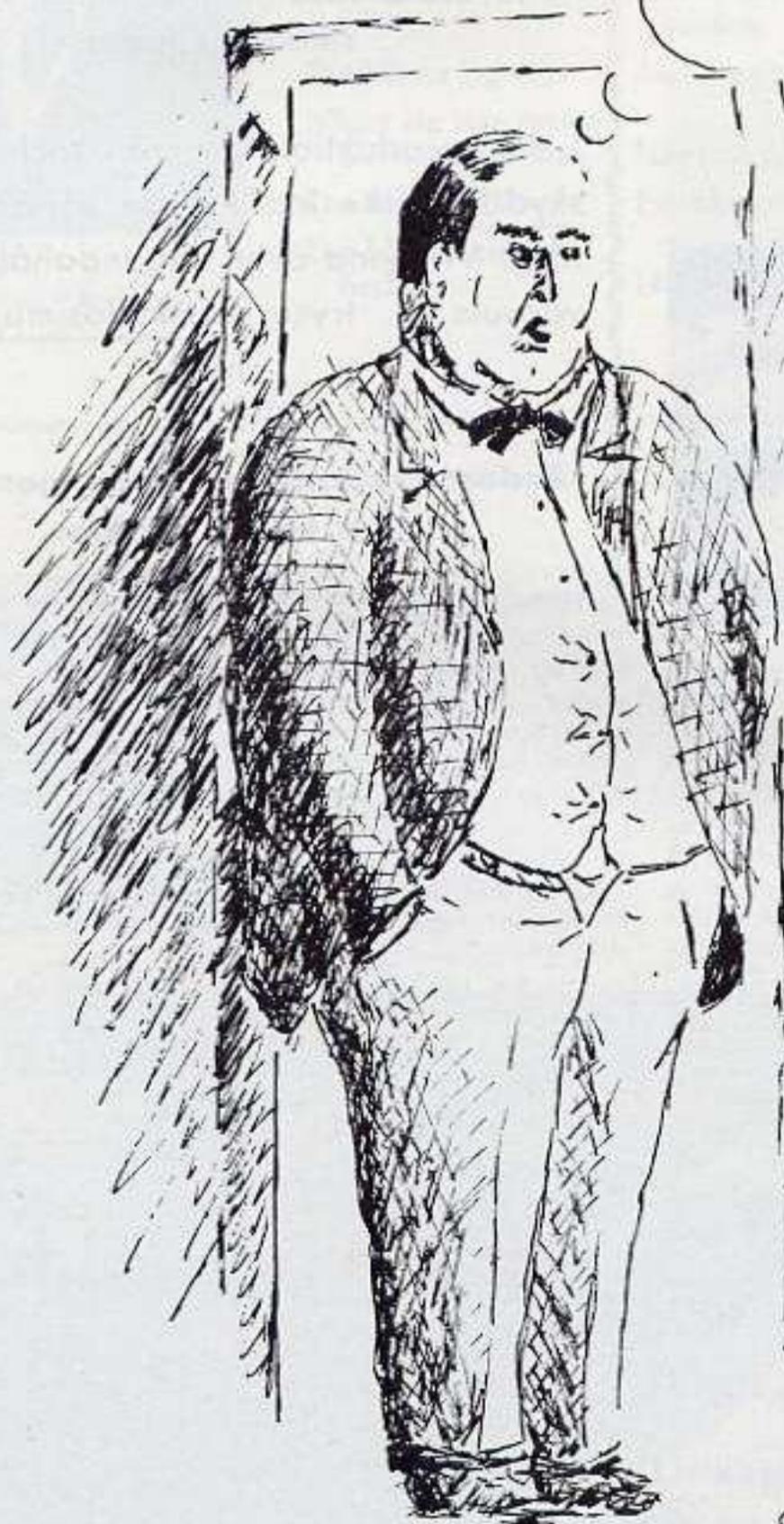
Costa del Sol. Mitt emot strandområdet, som av någon anledning heter Zahara, ligger afrikanska kusten med staden Tanger bara 30 km bort.

På det här området är det Solbacka kan få en tomt. Villorna kommer att ligga på bergslutningen med en vacker utsikt över Atlanten.

ATLET?

Ack du min eländiga kropp
varför har du så blommat opp?
I mången dörr har du fastnat
skrikit och bankat.
Tror du att du är atlet?
Nej kära lilla du,
du är fet.

Men varför lyder du ej?
var snäll och säj.
Du tanklösa kropp
som bara sväller opp.
Du blommar och frodas
och säger aldrig nej
när det vankas.

Din mage sväller opp
till en topp.
Din lott
är att med stora mått
genom livet vandra.
Och du har bara dig själv
att klandra

PATRICK CARLSSON 1967

Två bokstäver som retar många Men vem vet vad de betyder?

— *Konsten att tänka på rätt sätt. Att använda fantasin och organisera sina tankar så att de ger bästa tänkbara utbyte för dem eller de man skall göra PR för. En bekväm stol och en pipa är förnämliga inspirationskällor, säger PR-konsult Lars Öberg. Solbackapojke som verkligen vet vad PR betyder i bredvidstående artikel hämtat ur Göteborgs-Tidningen.*

Ingen bokstavskombination i det svenska alfabetet har kunnat reta eller vara till tröst för så många som ett P och ett R tillsammans. PR betyder public relation. En yrkesdefinition som fått många företagare och enskilda att se rött. Andra att tänka på löneförhöjning och gratifikation. Alltjämt vet dock få vad PR-mannen eller -kvinnan är för en figur. Men de som vet det betalar furstligt och sover gott på nätterna. De som inte vet det kämpar en fåfång kamp mot nya tider och går långsamt mot stress eller fysisk undergång.

Egentligen har det funnits PR-människor i alla tider. Men det var först i Amerika man på allvar insåg hur viktigt det var att stora industriledare och andra representanter för jätteorganisationer utrustades med ett sjätte

minne och en tredje arm. Då fick PR-folket en titel, stol, skrivbord och fem telefoner intill de verkställande direktörernas rum. De blev företagets stötspelare både inåt och utåt. På den internationella marknaden är det idag ingen förnuftig företagsledare som tvekar att anställa en bra PR-man och betrakta hans funktion som en stab inom företaget utan vilken ingen produkt skulle kunna bli det man verkligen vill att den skall bli. Omtyckt och såld till alla oavsett om någon någon gång känt något behov av produkten.

□ OSYNLIG

En PR-person varken säljer eller gör reklam. Men ändå kan han få till synes hopplösa projekt att kamma in miljonvinster och bli omtalade över hela världen. Han varken skriver maskin eller håller långa sammanträden. Han gör inga ritningar eller omfattande kalkyler.

På det hela taget är han till vardags en rätt osynlig person inom ett företag eller en organisation. Men när det brakar löst med en stor kampanj, då står PR-mannen i bakgrunden och myser och är redan i tankarna sysselsatt med nästa och nästa års stora drive.

Många finurliga definitioner har formulerats om PR-mannens verksamhet. Att det är han som får en att känna att man måste ha en kamel hemma i trädgården, även om man aldrig har behövt varken kameler eller trädgårdar. Att det är han som får även den mest reaktionära styrelse att ändra ståndpunkt och satsa på en sak som den egentligen ogillar.

Enligt amerikansk och numera även svensk PR-filosofi så är PR ett sätt att handla och behandla ting och människor, så att man får positivt utbyte av det.

— När fru Johansson ringer till producenten och är arg, för att hennes dammsugare inte fungerar, och säger att hon väntar sig att företaget till det orimliga priset hon betalt skall göra en bättre produkt — så svarar det PR-sinnade företaget att de är tacksamma för påpekandet och gärna vill presentera sin just ny-

utkomna dammsugare. De bestämmer tid med fru Johansson för demonstration, och de får henne att byta ut den gamla maskinen mot den nya. Sen tänker fru Johansson alltid goda tankar om det företaget.

— Det är ingen som har klagat förr, säger företaget utan PR.

□ MÅNGA FLER BEHÖVS

Var hittar man nu dessa goda cigarrer som alltid gör det rätta och får belöning för det?

— Det bor en liten PR-man i många svenska hjärtan. Men det är få ännu som opererar på marknaden. Många fler behövs, det stärker kåren — vi är bara ett par, tre hundra än så länge — och den svenska produktionen. Detta säger en av de framgångsrika inom gebitet PR — konsult Lars Öberg, 44 år och med mer än tio år i branschen.

— PR är ett framtidsyrke. Utan tvekan kommer man framförallt inom näringslivet att satsa hårt på PR-folk med bra utbildning och framförallt kreativ förmåga. Här finns användning för ett par tusen i landet inom de närmaste decennierna. För närvarande finns inga utbildningsmöjligheter. En väg är journalistiken, Institutet för högre reklam — men den är inte adekvat sen finns det vissa specialkurser anordnade av PR-föreningen och andra institut. Men den som vill ha en grundlig skolning inom yrket måste över till Amerika. Ämnet ligger där på universitetsnivå.

□ KVINNOR OCH MÄN

— PR är ett yrke för kvinnor och män. Mognad, hyggligt utseende, en utåtriktad personlighet, förmåga att tänka snabbt och ständigt vara vaken för nyanser är bra egenskaper. Men framförallt krävs en mycket utvecklad skapande fantasi. Man måste kunna hitta på det, som ingen annan gjort förut — eller åtminstone få det att verka nykläckt och friskt.

— Skall man få motorcykel-försäljningen att gå i topp — då åker man motorcykel uppför

Kebnekajse. Och skall man få ett bostadsområde att bli mer attraktivt än andra, då möblerar man flera lägenheter med smak och sinne för vad folk vill ha, och bjuder dem att komma dit och titta. Sen står de i kö för att få bo i just de våningarna.

— PR får inte förblandas med reklam eller pressjobb. PR-mannen fungerar på högsta nivå. Han sitter med i direktionssammanträden. Han lyssnar, antecknar, tänker. Han vet allt om företaget, om produktionen och produkterna. Han vet allt om de aktuella konsumenterna och om dem som ännu inte blivit köpare av företagets vara. Han samordnar sitt vetande och skapar nya kanaler för vara och konsument att mötas på. Alla medel är tillåtna — utom de dåliga.

Dåliga är: att översvämma tidningsredaktioner med genrematerial. Nyheter skall det vara. Att göra så mycket väsen kring en sak att saken själv kommer bort. Att tala om för folk vad de skall tycka och inte lyssna på vad de tycker.

□ ETT MEDEL

— PR är ett medel — inte ett mål i sig själv. Vid en stor jubileumsmiddag gäller det att sätta potentater av betydelse i rätt rangordning och på de stolar, där de kan känna sig uppskattade och få tillfälle att prata med andra som de uppskattar. Och en mångmiljonaffär kan vara klar innan kvällens slut.

— Några av de ofta återkommande uppgifterna för en PR-man är pressvisningar, interna visningar för utländska besökare, studiebesök och kunder, information utåt till massmedia, inåt till personal och säljare. Produktion av film, tidningar, skrifter, artiklar, tal, årsredovisningar.

— Den som är skicklig, begåvad och har kondition — tennis varje morgon — kan få en bättre direktörlön och bli oersättlig för storindustrier, banker, statliga förvaltningar, kommuner, serviceföretag med mera. Som fri konsult i Stockholm som exempel kan förtjänsten idag per timme bli 100—150 kronor eller mer.

NYA FRAMGÅNGAR FÖR PELLE

Canada's Centennial LANGLEY WALK

Mark Your Calendar **SUNDAY, MAY 7** Date of Walk

Meeting and Registration Place: **Fort Langley Municipal Park**

Starting Time - From 11:30 a.m. to 1:00 p.m.

The Finish Line - Aldergrove Municipal Park
The Walk, approximately 12 1/2 Miles, goes over roads, trails and rivers.

Start Now to Break In Your Walking Shoes

Attractive Centennial Crest will be awarded to those that "MAKE IT"

Annual School Competition

Back away your eye - instead of taking pictures

LANGLEY MUNICIPAL RECREATION COMMISSION

REACTIC, REACTIC, REACTIC

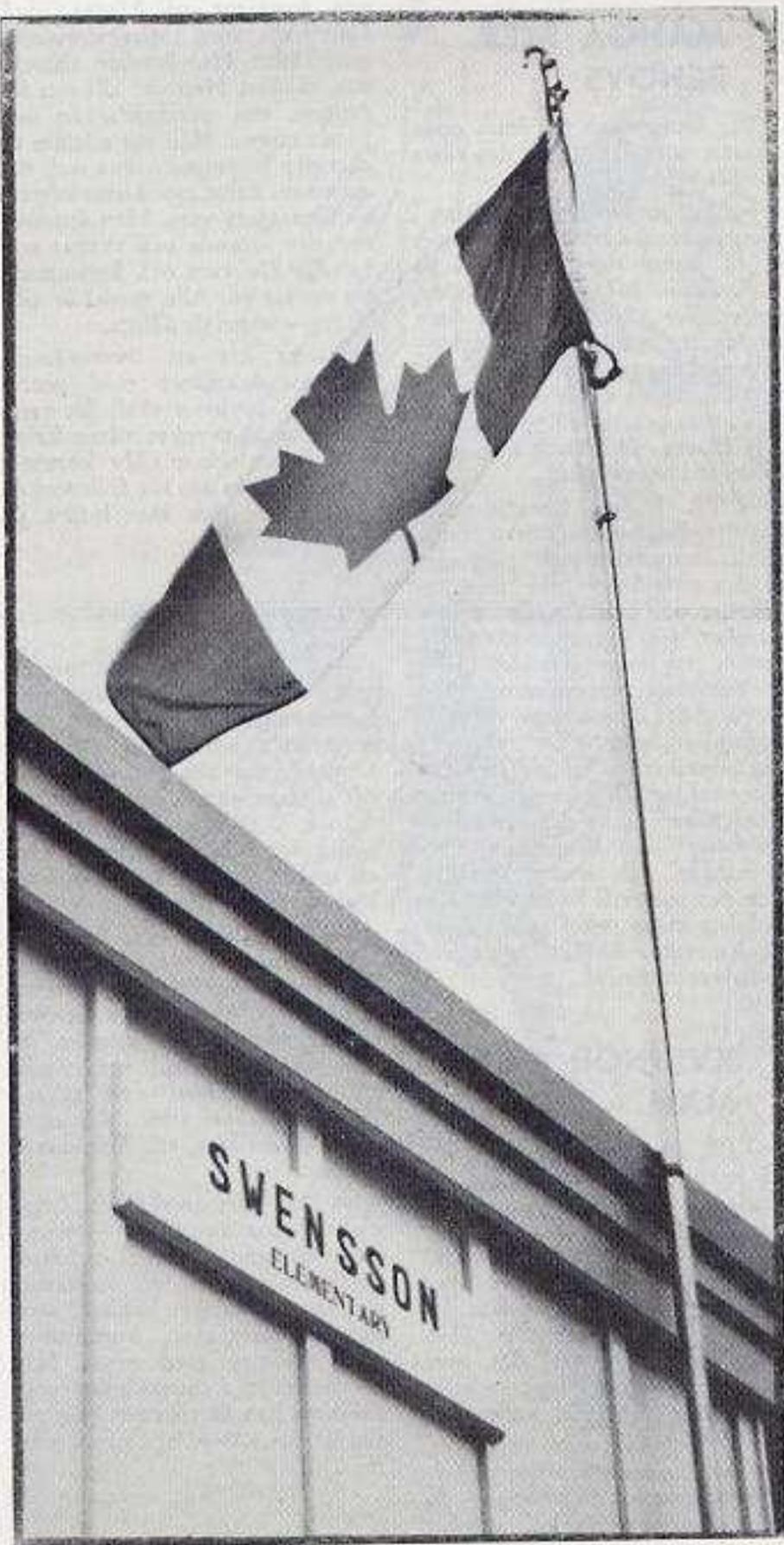
AFFISCHEN ÖVERST på den här sidan berättar en del om vad gamla solbackagossen Pelle Swensson har för sig numera i Kanada. Pelle, det är han, som så här på "gamla dar" gör reklam för sin gamla skola i sitt nuvarande hemland genom att bära solbackamärket på sin jacka. (Se bilden ovan!)

SINA STORSTA framgångar har Pelle kanske vunnit med hjälp av en kamera och något om detta och om bilden med märket på jackan berättar han själv i ett brev så här:

PÅ BILDEN står jag med Photographic Society of America's 5 star trophy. Den erhöj jag 1960 och är mycket stolt över. Det tar 640 Salongs fotografier som blir antagna i internationella godtagna utställningar. Tjugotvå i världen har lyckats med den bedriften och numera, för att skryta, har jag 1.217 priser i fotografering.

JAG BÖRjade på Solbacka med en Browne kamera på rektor Berglunds tid. Han lärde mig en hel del. Som syns på bilden har jag skrudat mig med solbackaemblemet. Det och solbackamärket i guld samt manschettknappar fick jag av gode rektor Folke Goding.

DE SENASTE fem åren har jag varit Direktor of Recreation och har börjat få fason på ungdomen. Det har varit svårt men intresset börjar komma. Folk brukade mest sitta i sin bil med fet cigarr i

Skolan — Swensson Elementary. — Detta kort sände jag genast hem till släkten.

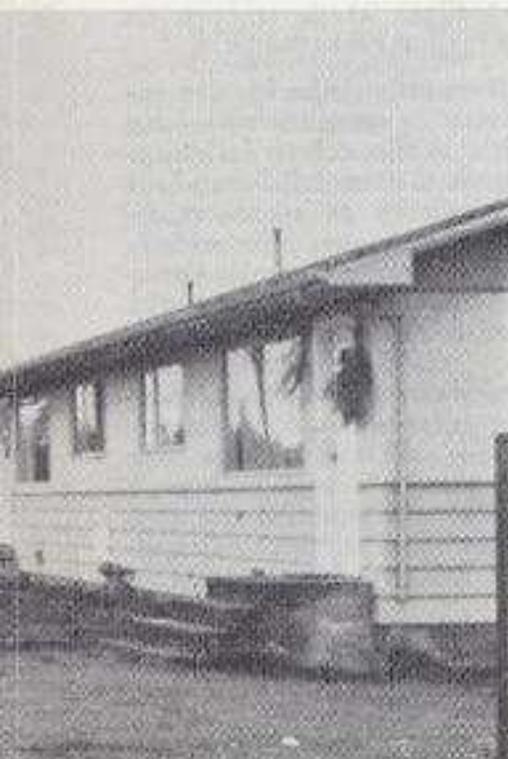
... MED KAMERA OCH PROMENADER

Kan du inte läsa, va? — För detta foto har jag fått många priser.

mungipan. Langley Walk, som affischen handlar om och som jag började med, har slagit igenom, tack och lov.

HEJ OCH BÄSTA hälsningar, skriver Pelle, som också säger att han kanske kommer till Sverige och hälsar på till hösten. Välkommen Pelle, som för övrigt också själv skrivit texterna till bilderna på de här sidorna.

← — Swensson Aveny —
det låter väl fint, eller hur? →

— Detta är Swensson och Natascha Kuchinskaya från Leningrad. Hon är världsmästarinna i gymnastik och bara 16 år. Jag fick den ryska truppen över till Kanada i höstas och fotot är taget i vårt hem. Hunden som du ser, pinkar på grabbens ben.

INTEGRATION - SKOLA - TEATER

Rubriken på den här artikeln är hämtad ur Eskilstuna-Kuriren och det är hela följande artikel. Författare är lektor Bo Magnusson, som i artikeln granskar en hel del teaterföreställningar och riktar ett tack till Riksteatern/Svenska Teatern för det arbete som nedläggs för integrationen i undervisningen.

Många är de lärare, som ställer sig skeptiska till det integrationsraseri, som griper omkring sig på det nya gymnasiet. Man har menat, att en broslagning alltid förutsätter fasta brofästen. Annars blir det lätt fråga om luftiga konstruktioner utan rot i den verklighet, som utgöres av gymnasistens kunskapsförråd. Med fast förankrade bropelare av kunskap hos eleverna är däremot självfallet integrationspedagogiken en stimulerande och sammansvetsande byggnadskonst.

Redan i 1575 års skolordning kunde man läsa: "Är väl lidligt, att djäknar och unga personer sig under tiden öva med spelande uti komedier och tragedier både på latin och svenska, på det att de som spela och de som skåda, må taga därav undervisning och rättelse."

Det är med tillfredsställelse man konstaterat, att det nya gymnasiet på denna punkt förnyat sig genom att ta upp något gammalt och beprövat. Ämnet dramatik bör kunna påräkna stort intresse från elevernas sida och ge dem mycket, när vi väl får en kår av ordentligt dramatikutbildade svensklärare. Terminstjänstledighet med full lön för genomgång av adekvat utbildning borde av statsmakterna beviljas på löpande band — så löpande som omständigheterna i övrigt medger — åt alla dem som önskar skaffa sig kompetens som dramatikpedagoger. En mycket instruktiv lärobok för gymnasieundervisning har redan kommit (Göran Lindström, Dramatik, Uniskol, Stockholm 1966). Kombinerad med Ingvar Holms förtäfliga lilla fickbok med enaktare bör den väl lämpa sig för dramatikundervisningens uppgift "att genom studium och inövning av scener ur representativ dramatik ge förmåga att leva sig in i

och åskådligt gestalta skilda människonaturer, miljöer och livsproblem." (Läroplan för gymnasiet). Sveriges dramatikerförbunds repertoarserie torde också komma att bli till god nytta. Icke minst från integrations synpunkt är dramatik värdefull. På Solbacka läroverk hoppas vi kunna införa dramatikundervisning inom något år.

Vi har emellertid redan nu erfarenhet av hur effektivt teater låter sig integrera med andra ämnen och det tack vare det utomordentliga samarbete vi haft med Gryts föreningshus' teaterstyrelse och Riksteatern/Svenska teatern. Samarbetet med teaterstyrelsen har varit en nödvändig förutsättning för föreställningarna, vid vilka Solbacka genomgående stått för ungefär halva publikunderlaget (omkring 100 platser).

Utan Solbacka skulle Gryt ej ha haft någon teaterverksamhet och utan Gryt skulle Solbacka ej i den utsträckning, det nu blivit möjligt, ha haft tillgång till god dramatik.

För den som haft nöjet att deltaga några gånger i Riksteatern/Svenska teaterns sättningskonferenser, är det fräppande vilket tillmötesgående och hänsynstagande denna institution visar de pedagogiska anstalterna, såväl när det gäller programval som de tidliga arrangemangen. Läsårets program har i nämnd ordning omfattat Heinar Kipphardts "Fallet Oppenheimer", (Joseph Kesselrings "Arsenik och gamla spetsar" — under höstterminslovet), Emmerich Kalmans "Czardasfurstinnan", Charles Chiltons och Joan Littlewoods "Ä vilket härligt krig", August Strindbergs "Fröken Julie" och John Osbornes "Se dig om i vrede". Vi hade befarat att "Czar-

dasfurstinnan" ej skulle uppskattas av popfrälsta elever, men vi bedrog oss. Många hade tydligen ej sett en operett i sin helhet. Reaktionen och utrop som "Tänk att operett är så trevligt!", "Vilka tjugiga melodier!", "De gamla doningarna inte så illa ändå!" var ej ovanliga.

ningar av hysterikan blev föremål för ingående diskussion. Genom bl.a. Hans Lindströms bok "Hjärnornas kamp" är ju den Strindbergska psykologiens rötter på dessa områden tämligen klart blottlagda.

Till sist har jag sparat de två pjäser, som kanske alldeles sär-

Gösta Cederlund och Lauritz Falk (till höger) i Fallet Oppenheimer.

"Ä vilket härligt krig", som vi såg i början av februari, var i sin egenskap av "världens första dokumentärmusical" ingen oäven påbyggnad på det dokumentära dramat "Fallet Oppenheimer". Att "Fröken Julie" alltid är en matnyttig pjäs för gymnasieundervisningen är en truism. Den gav också god möjlighet till integration med filosofiämnet, där Strindbergs suggestions — och hypnospsykologi och beskriv-

skilt appellerade till ungdomen. "Fallet Oppenheimer" och "Se dig om i vrede". Att döma av publikreaktionen var den senare inget mindre än en överväldigande succé. Samtliga rolltolkningar var goda, och det var ett alldeles utomordentligt ensemblespel. Lasse Pettersson som Jimmy Porter gjorde en strålande prestation. Jag tvekar inte att kalla hans grepp om publiken i den lilla "teaterladan" för hypnotiskt. Förmodligen kände truppen ett starkt gensvar från publiken.

Pjäsen utnyttjades för den naturliga av integrationer — den mellan svenska och ett främmande språk. I detta fall behandlade engelskläraren de sociala miljö-motsättningar, som utgör en bakgrund för pjäsen samt lät excerpetera och stencilera ett par starka scener ur den, vilka lästes före (och efter) föreställningen. Svenskläraren behandlade självfallet pjäsens betydelse dramatisk — historisk ("den arge unge mannen", engagemanget i samtida vardagsproblematik etc.) och gav eleverna vissa studieuppgifter med ledning av den fina

Regissören Martha Vestin omgiven av Lasse Pettersson och Britt Louise Tillbom (till vänster) samt Monica Stenbeck och Ulf Tistam.

lilla folder Riksteatern/Svenska teatern ställde till samtliga åskådande elever och lärares förfogande. Frågorna, som sammanstälts i samarbete med föreställningens regissör, Martha Vestin, var huvudsakligen psykologiskt orienterade och ställda på ett ovanligt konkret och klargörande sätt. Framför allt vid efterbehandlingen av pjäsen i skolan visade det sig, att foldern gav mycket som diskussionsunderlag.

Frågorna naglade problematiken och framtvängde preciserade svar. Den psykologiska inkörsport Martha Vestin valt för ett inträngande i dramat var säkerligen pedagogiskt den lämpligaste. Att man sedan gärna ville skarva i med en del stilistiskt — retoriska observationer, är naturligt. Med skådespelet i färskt minne och med språkprov i excerpterna under näsan hade eleverna en förvånande lätthet att förstå den Osborneska dialogens

foldern. Denna inleddes av ett utdrag ur Artur Lundkvists "Döden i luften", och följande rubriker kan upplysa om elevmaterialets ambitiösa pedagogiska målsättning: 6 augusti 1945, Bakgrunden till pjäsen, Handlingen i pjäsen, Pjäsen författare, Dokumentär teater, Verkligheten i "Fallet Oppenheimer", Atomkalender, Vetenskapens dilemma.

Oppenheimerföreställningen måste sägas ha varit en av de märkligare i "Stjärnhovsteaterns" historia. Rollprestationerna var liksom i fråga om "Se dig om i vrede" överlag goda, och Lauritz Falks Oppenheimertolkning väckte beundran. De efterföljande diskussionerna uppenbarade ett alldeles förbluffande elevengagemang i den etiska problematiken. Därtill kommer att alumnerna även visade sig ha fått ett ganska gott hum om begreppen "episk teater" och "distanseffekt" tack vare de ögon-

Ulf Tistam och Britt Louise Tillbom i *Se dig om i vrede*.

Lasse Petterson och Monica Stenbeck i *Se dig om i vrede*.

drastiska livfullhet och retoriska glans.

"Fallet Oppenheimer", höstsäsongens första föreställning var emellertid det skådespel, som blev föremål för den mest förgrenade samverkan. Tyskläraren excerperade fängslande avsnitt ur pjäsen och penetrerade dessa under sina lektioner.

I det nytillkomna ämnet naturvetenskap behandlades i början av oktober "Atomfysikens grunder", "Kärnenergi" och "Effekten av joniserande strålar på biologiskt material" för att ge en naturvetenskaplig bakgrund till dramat. För elever och lärares gemensamma för- och efterbehandling av pjäsen hade Riksteatern/Svenska teatern utformat ett rikhaltigt och ytterst instruktivt studiematerial. En mindre och en större folder fick varje elev i sin hand. Till den större, fyra A4-sidor med illustrationer, hade utarbetats en klar och uppslagsrik lärarhandledning, som sida för sida följde elevmaterialets

öppnande folderna. Den lilla foldern, Kring "Fallet Oppenheimer", gav kanske den bästa estetiska inblicken. Både "Se dig om

i vrede" och "Fallet Oppenheimer" lämnade ovanligt god avkastning i skissuppsatserna på en efterföljande dubbeltimme.

Genom sin sinnliga genomslagskraft bör teatern-dramatiken, förefaller det mig, spela en nyckelroll vid samverkan mellan de olika ämnena. Komplicerade integrationsbak med artolika degklickar från vitt skilda ämnesområden resulterar gärna i ett föga hopsmält heterogent mischmasch,

inför vilket man frestas utropa: "Ju flera bagare, desto sämre kaka!" Teatern — dramatiken tycks, om bilden tillåtes, vara den ugn, som på ett naturligt sätt lyckas sammanbaka relativt skilda ingredienser.

Det finns all anledning att vara Riksteatern/Svenska teatern tacksam för dess samarbetsvilja och för det stöd den givit integrationen i undervisningen.

AB J. Hilding Hansons Mek. Verkstad

KUNGSÅRA · VÄSTERÅS

VÄGEN TILL KVINNANS HJÄRTA GENOM KÖKET

"Matlagningsmammans" Eva Norrman tillsammans med ett par av sina elever.

Gourmets medlemmar på matlagningskurs

Gastronomiska föreningen Gourmet har varit mycket aktiv under vårterminen. De ursprungliga planerna på att en skolkökslärarinna från Gnesta skulle leda matlagningskursen sprack oturligt. Men vi hade tur i oturen då fru Eva Norrman ryckte in och räddade föreningen. Något bättre kunde inte ha hänt för vår del.

Ivriga tog vi köket i massen i besittning och under första lektionen lagade vi korv i alla upp-tänkliga former. Detta var i mitten av januari. Kursen, som omfattar ett tiotal lektioner, skall visa alla söta flickor att den gamla tesen "Vägen till kvinnans hjärta går genom köket" stämmer.

Vi samlas i köket en kväll i veckan (helst sådana dagar när det är fisk till middag). Vi brukar börja direkt efter middagen och hålla på till mellan tio och elva. Vi är 12 stycken indelade i sex grupper som, efter en kort muntlig genomgång, lagar sex olika rätter. Efter väl (!) förrättat värv slår vi oss ned i personalmatsalen och avnjuter gemensamt våra (oftast) lyckade anrättningar. Kritiken är hård och muntra kommentarer möter den som kryddat såsen för mycket. Kvällen avslutas över diskbaljan och som obestridd diskmästare har Olle Larsson framstått.

Vi började som sagt med korv på längden och på bredden. Allt eftersom tiden går börjar vi känna oss mer hemma i köket och har nu övergått till mer avancerade rätter såsom t.ex. njursauté, bräserverad oxtunga och kyckling à la Marengo. Övriga i skolan som från början visade stark skepsis för vår verksamhet har nu börjat visa ett allt större positivt intresse. Det kommer således inte att bli något problem att fylla luckorna i höst efter de medlemmar som lämnat skolan i vår.

Föreningens första verksamhetsår avslutas med att medlemmarna med lärarinna reser till källaren Aurora vid Munkbron i Stockholm som förestås av gamle solbackapojken Einar Öjstad. Där har vi av en, i skrivande stund, okänd välgörare blivit bjudna på middag. Vi passar på att tacka för denna vänliga gest mot föreningen.

O.B.-SNEJP

STIG ENGZELL

FÅNGAT I FLYKTEN PÅ SOLBACKADAGEN

ETT NYTT fritidsmode har uppenbarat sig på Solbacka. Man går omkring i Jaxjackan, en trevlig midjelång jacka som några elever skrivit till tillverkaren och beställt. På jackans ena bröst står i sirligt tryck SOLBACKA LÄROVERK. Männe detta renderar i en tillsägelse. Det heter förvisso inte läroverk längre i dessa våra förvirrade skoltider. Någon kan förmodligen taga skada av det ordet läroverk (man skulle ju tro att det var till för att lära sig något i, vilket ju ingalunda är fallet). I stället borde man i sann socialistisk anda ha skrivit Solbackaskolan i rött på bröstet.

MEN DET var alltså jackorna. Vita för rådsmedlemmar. Numera skall man ha chansen att se dessa gossar när de kommer. Så att man har möjlighet att stoppa undan cigaretterna. Blå för den övriga skolan. Ett i sanning trevligt och praktiskt mode. Bara de nu inte blir förbjudna. Hur var det med paraplyerna? Önskar någon gammal elev med Ekholmsminnen och olympendrommar kränga en dylik jacka på sig. Då är det bara att kontakta skolans elevråd eller skriva direkt till dem som saluför saken. Detta är SECO AB, Tantogatan 65, Stockholm SV.

NU KAN VEM som helst bli kurator (när jag ändå håller på). Man har nämligen installerat en mikrofon att ropa upp telefon i numera. En saga blott är alltså det mandomsprov som en skalande röst, förkunnande att följande skall infinna sig på expeditionen, en gång var. Nu går det bra med en popsångare. Han har ju dessutom scenvana, och vet alltså hur man skall hålla i en mjick. Därmed alls inget ont sagt om det ansvarsfulla kuratelet.

RATIONELLT har det också blivit med idrotten. Numera kör man hela konkarongen av idrotts- och sportgrenar på en gång. Med hjälp av en modern trådlös radioanläggning kan man följa såväl skytte, seglingar och fotboll, som tennis och basket. Publiken kan välja vad den vill se, och sedan får den förmedlad till sig andra resultat i radioten. Det är fantastiskt vad teknik kan göra.

JAG MÅSTE oja mig över det fasansfulla som skall komma till hösten. Nämligen flickorna. Det är riktigt! Flickor är inte fasansfulla, snarare tvärtom. Men att ha dem på Solbacka!! Vad skall man nu göra på loven och på lördagar och söndagar? Och vad skall traktens förtjusande nymfetter nu roa sig med? Det där kan ställa till mycket trassel.

VIDON HELL 60 år

Vidon Hell fyllde 60 år den 9 juni och Solbacka-Tidningen gratulerar så här i efterskott. Vem är då Vidon Hell? Ja, för de allra flesta Solbackapojkar torde han vara obekant trots att det borde vara annorlunda. Sedan många år är nämligen Vidon Hell ledamot av och verkställande direktör för Solbackastiftelsens styrelse.

Vidon Hell är född i Västmanland men betraktar sig själv som värmlänning för det var båda föräldrarna och i Värmland tillbringade han sina uppväxtår. 1930 kom han till Norrköping, arbetade hos en trävarugrossist, flyttade sju år senare till Eksjö som platschef för HSB:s anläggningar för snickerier och trähus. 1940 blev Hell dalslänning och chef för statens och HSB:s Junohus-sågverk, inte mindre än 28 stycken

mindre sågverk. Efter ytterligare fyra år hade han bantat ner antalet till tre men med lika stor kapacitet som de tidigare 28. Och då var det dags för Vidon Hell att bli sörmlänning i Sparreholm och chef för Holmens Bruks anläggningar i Sparreholm, Vrena och Länna i Uppland.

Många arbetsfyllda timmar går åt i arbetet och en del av den övriga tiden fyller alltså Vidon Hell ut med att vara VD i Solbackastiftelsen. Men han hinner med ytterligare: stadsfullmäktig och byggnadsnämndsledamot i Flen, som inkorporeerat Sparreholm, styrelseledamot i Svenska Trävaruexportföreningen, i Svenska Wallboardföreningen, i Eskilstuna Sparbank, i Norrtuna konvalescenthem och i Rusthället i Sörmland.

Oväsade

pennor

(eller kanske tvärtom)

DEN GAMLE BILEN

Jag är en bil, en vacker sådan men nu har jag väjsing på växellådan. Först jag tjänade en stor direktör som hade en jäkla dålig chaufför. En dag direktören sålde mig billigt men han gjorde det inte villigt. För jag hade varit hans bästa bil och rullat så där några tusen mil. Men nu han tyckte att jag var slut och därför byttes jag alltså ut.

Först jag kom till en bilkyrkogård där jag fick stå bredvid en Ford. Jag trodde min sista stund var kommen men då, då visste jag inget om "Tjommen". "Tjommen" det var en raggargrabb som tafsa' på mig med sin stora labb. Han tyckte att jag var djävligt fin därför fyllde han mig med bensin. Han snacka' med gubben på bilkyrkogårn' som sade till "Tjommen"; "Du får'n".

Så nu var' kväll genom stan jag rullar med kisar, värre än två Jarl Kullar. I baksätet mitt är det nu "håll i gång" men ofta jag hör att jag är för trång. Med sponk i kroppen kör "Tjommen" bra men nu ska jag skrotas, det sa' han i då'.

SOLBACKABAL

18 november träffas vi

För några år sedan hade vi en mycket trevlig fest med damer på Grand Hotel i Stockholm.

Einar Öjstad, klubbmästare i föreningen, har lovat att ordna en lika trevlig tillställning på Apollonia i Stockholm lördagen den 18 november. Givetvis blir det både dans och annat trevligt och om man inte känner Solbackapojkarna alldeles fel så kommer det att bli ganska sent innan nattsexan har slunkit ner.

Välkomna är alla f.d. Solbackapojkar, föreningsmedlemmar eller ej, lärare och andra Solbackavänner, som vill ha en glad kväll. Kallelse kommer senare att utsändas till alla föreningsmedlemmar. Övriga som är intresserade kan kontakta fil kand Carl-Fredrik Widstrand, Edsängsvägen 3 A, Sollentuna, tel. 08 - 96 09 19.

Service!
FRÅN **IDE**
TILL FÄRDIGT **TRYCK**

LÄNSTRYCKERIET-NYKÖPING 0155/82580
STOCKHOLMSKONTORET 936871

42:or på Solbacka för fjärde jubiléet

Det är inte bara på Solbackadagen man kan fira studentjubileum det bevisade 1942-års studenter den 3 juni. De flesta av dem som då tog sin examen samlades nämligen då till fjärde jubileumsträffen under de 25 åren. Efter rundvandring på skolan och i omgivningarna skedde samling i Mässen, där middag intogs i Karolinerrummet varefter samvaron fortsatte i Gripsholmssalen. Givetvis är det helt onödigt att tala om att kvällen gick fort och att stämningen var hög.

29 stycken var man i årsklassen, tre — Harald Liljeqvist, Rune Svensson och Sture Clementson — är döda och 19 var närvarande vid jubiléet. Närvarande latinare var chefsåklagare Ernst Holmberg, Karlstad, direktör Åke Högborg, Djursholm, folkhögskollärare Per-Olof Jernmark, Önnestad, försäljningschef Anders Nauckhoff, Göteborg, dövstumsskolerektor Sven Söderkvist, Örebro. Reallärna på plats var bankdirektör Carl-Åke Billsten, Örnsköldsvik, agronom Åke Borg, Uppsala, civilingenjör Bengt Cornéer, Malmö, köpman Bengt Fredriksson, Odeshög, direktör Gösta Fromell, Hälsingborg, ingenjör Allan Gramer, Stockholm, ingenjör Arne Hansson, Åkersberga, brandingenjör Åke Hermansson, Gävle, apotekare Curt Hörndahl, Lessebo, kommandörkapten Jan Kocken, Näsby-

park, direktör Carl Henrik Nordmark, Djursholm, tandläkare Sven Åke Ridderheim, Sundsvall, avdelningschef Jan af Uhr, Uppsala, och hovrättsråd Lars Wilhelmson, Stockholm.

Frånvarande var latinarna fru Dagny Jeurling-Bank, Lidingö, fru Sonja Ahlund-Wahlberg, Enebyberg, och godsägare Christoffer Lysén, Uråsa, samt reallärna disponent Erik Biörklund, Kristianstad, docent Sten-Otto Liljedahl, Solna, arkitekt Carl-Erik Ritzén, Göteborg, och gymnastikdirektör Curt Wallfelt, Skellefteå.

Till Solbacka kom också de gamla lärarna adjunkt Gert Wigforss, Östersund, och lektor Folke Göthlin, Strängnäs. Av nuvarande Solbackalärare deltog rektor Tor Lundberg, adjunkt Harry Berger, adjunkt Arne Bryntse och intendent Arne Isenius.

Frågor till gammal elev Här är svaren

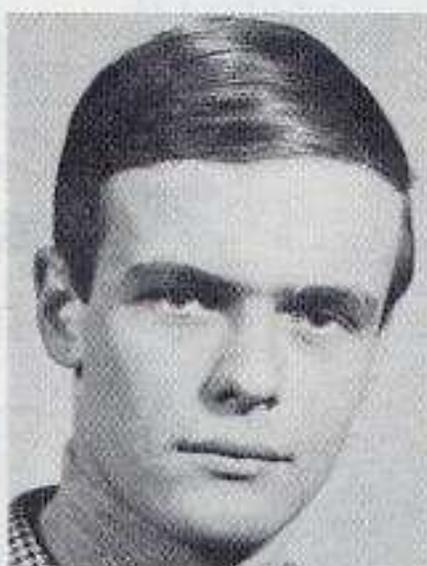
Som omtalades redan i förra numret av ST har elevrådet i flera avseenden ändrat sina arbetsformer. Detta gav redaktionen anledning att ställa några frågor till en elev, som gått flera år på skolan, hur han uppfattar det nya elevrådet efter ett års funktion.

Fråga 1: Elevrådet dömer inte längre eleverna utan föreslår rektor vissa korrektionsåtgärder. Det är alltså rektor som fastställer "straffet". Tycker du att detta nya system är bättre och rättvisare?

Fråga 2: Vissa av de gamla strafferna har nu avskaffats, som t ex "skampålen" i massen. Ingen behöver nu alltså stå upp under måltiderna. Är du av den uppfattningen att de nya åtgärderna har haft en positiv verkan?

Fråga 3: Tycker du dig ha märkt en nonchalantare attityd bland eleverna mot elevrådet, mot lärarna, mot skolans bestämmelser överhuvudtaget?

Fråga 4: Är det roligare att gå på Solbacka nu än när du började?

J-G. Falkenberg
svarar på frågor.

De här svaren på sina frågor fick Hans-Åke Wängö av den utfrågade "gammeleleven" J.-G. Falkenberg.

Svar 1: Personligen tycker jag det är synd att elevrådet har mist detta viktiga förtroende som det tidigare har haft. Rättvisare tror jag inte det blivit. Elevrådet har alltid haft mitt förtroende.

Svar 2: Nej, det har jag inte märkt, snarare tvärtom. Visserligen har tiderna förändrats, men detta skall inte behöva inverka menligt på den allmänna ordningen och trivseln på skolan. Kraven kan säkert tillgodoses utan att den gamla traditionen överges.

Svar 3: Nonchalansen gentemot rådet har ökat under de senaste åren, vilket man ser i att respekten för kuratorer och rådsmedlemmar gått ner till nästan noll även bland de yngre eleverna. Mot lärarna märks också en något förändrad attityd. Bestämmelserna efterföljs inte lika mycket nu som tidigare eftersom

straffen har mildrats betydligt efter höstens skrivelser i tidningarna.

Svar 4: Jag tycker det var roligare här på Backen när jag började. Då var det betydligt mera stil på grabbarna som gick här. Smågrabbarna hade respekt för de äldre eleverna, vilket de inte har längre. De äldre får nu aldrig en chans att sätta sig i respekt hos de yngre.

Då började grabbarna på Solbacka i de lägre klasserna och fortsatte till studenten. De fäste sig då vid skolan och var måna om att hålla på de gamla traditionerna. De nuvarande eleverna, som börjar i de högsta ringarna, ser inte till traditionerna på samma sätt.

Kamratuppfostran, som tidigare existerade på skolan, har nu helt försvunnit.

Gästrikland

Kulturens vagga

Giv åt SOLBACKA en penning även

Internatskolorna i vårt land bör få större möjlighet att själva fördela sina elevplatser än vad som föreslagits i 1964 års utlands- och internatskoleutrednings betänkande "Skolgång borta och hemma". Detta understyks i ett gemensamt remissyttrande från Arbetsgivareföreningen, Exportföreningen och Industriförbundet.

De tre organisationerna framhåller vidare att antalet svenska skolor som omedelbart inordnas i det föreslagna nya statsbidragssystemet omprövas. De nya statsbidragen bör således även utgå till de tre internatskolor, som nu har gymnasieinriktning berättigade till statsbidrag, nämligen Lundsbergs läroverk, Solbacka läroverk och Fjellstedtska skolan i Uppsala.

Utredningens förslag att ekonomiska resurser ställs till förfogande för de utlandssvenska barnens skolgång i utlandet tillstyrks i remissyttrandet.

Internatskolornas elever har bildat eget förbund

Internatskoleutredningen och de problem utredningens förslag ställer internatskolorna inför förde det goda med sig att tanken på ett förbund mellan internatskolorna väcktes. Och den 7 januari 1967 tog tanken ett steg mot verklighet då ett preliminärt beslut fattades om förbundets bildande. Det skedde vid en internatskolekongress på Viggbyholmsskolan.

Vid kongressen på Viggbyholmsskolan drogs riktlinjerna upp för organisationens verksamhet och vid en ny kongress på samma skola den 30 mars var det dags att låta det preliminära beslutet bli definitivt. Så vid sidan av SECO finns i dag också Internatskolornas Elevförbund, ISEF. Anslutna till förbundet är Korrespondensinstitutet, Fjellstedtska skolan, Sigtunaskolan, Sigtuna humanistiska läroverk, Solbacka läroverk, Viggbyholmsskolan och Grännaskolan.

Förbundet är religiöst och politiskt obundet, elevråden på skolorna är förbundets lokala avdelningar och elev har rätt att motionera till internatskongressen genom de lokala avdelningarna. Om någon elev så önskar har han eller hon rätt att stå utanför förbundet. ISEF:s syfte är att utbygga samarbetet mellan internatskolorna, slå vakt om deras existens samt att vara ett forum för utbyte av åsikter.

Givetvis kan skolor som är anslutna till ISEF inte samtidigt vara anslutna till SECO. Avsikten är emellertid att ISEF i olika skolfrågor i största möjliga utsträckning skall samarbeta med SECO. Förbundets första ordförande blev Bo Persson, Viggbyholmsskolan. Till vice ordförande resp sekreterare valdes Harry Plogbäck och Einar Dahlin, båda från Solbacka.

Det finns all anledning att önska förbundet framgång i sitt arbete och helt säkert kan det göra mycket positivt för internatskolorna, som för närvarande befinner sig i en svår omdaningsperiod. Till sist vill vi också tacka de elever på Viggbyholmsskolan, som tog initiativet till ISEF:s bildande, och ett speciellt tack riktar vi till rektor Vidar Risberg, som visat stor förståelse för nödvändigheten av ett förbund mellan internatskolorna.

H-A.W.

BILAR
BILAR
BILAR
BILAR
BILAR

AB MOTALA
MOTORKOMPANI

CURT MODIN

ÅRETS STUDENTER

Studenterna vårterminen 1967 på Solbacka var:

Lars Ahlberg, Motala, Lars-Erik Andén, Borås, Crister Andersson, Vänersborg, Ulf Andersson, Sparreholm, Sven Antonsson, Skanör, Fredric Arwedson, Hållsta,

Hans Backman, Örebro, Svante Bahrendtz, Stockholm, Anders Berg, Guldsmedshyttan, Berendt Berg, Stockholm, Lars-Erik Billing, Jönköping, Thomas Bjelke, Fagervik, Carl-Fredrik von Blomgren, Rekarne, Torkel Bonde, Stallarholmen, Sten Brulin, Stockholm,

Christer Carls, Roslags Näsby, Per Clason, Stockholm,

Anders Dahlkvist, Urshult, Magnus Edsäter, Halmstad, Jonas Erlandsson, Ödmo,

Bertil Fagerberg, Lidköping, Sten Forsell, Lidköping, Pär Franke, Göteborg, Dan Frygelius, Kristinehamn, Lennart Fält, Rimfors,

Carl Gernandt, Stockholm, Olof Gidlöf, Lidköping, Wilhelm Gårdsten, Lidköping, Ann-Britt Gällring, Stjärnhov,

Bertil Hagström, Uppsala, Ove Haraldsson, Björnlunda, Gösta Hedberg, Saltsjöbaden,

Mats Hedlund, Östranvik, Gösta Helldal, Mora, Hans Holmberg, Örebro, Bertil Holmvik, Tidaholm, Göran Hård af Segerstad, Stockholm,

Johan Julin, Åkers Styckebruk,

Lars-Erik Karlsson, Östersund, Kaj Kristensson, Stockholm, Lars-Olov Kurizén, Stockholm, Lars Kylin, Stockholm,

Göran Lagerstedt, Stjärnhov, Jan Larsson, Stjärnhov, Anders Lénberg, Mölndal, Richard Lettström, Stockholm, Bengt Liljedahl, Motala, Anders Liliequist, Sundsvall, Rutger Lindahl, Skanör, Nils Lindell, Johanneshov, Magnus Lindstrand, Göteborg, Chatarina Lundén, Stjärnhov, Anders Långström, Göteborg,

Tomas Magnusson, Stjärnhov, Staffan Meurle, Kramfors, Jan Mikaelsson, Kalmar, Göran Modig, Umeå,

Dag Nilsson, Kristianstad, Göran Nilsson, Malmö, Lennart Nilsson, Södertälje, Ernst Nyberg, Stockholm, Bo Ny-

ström, Milano, Klas Nyström, Trollhättan,

Rolf Odenheim, Stockholm, Anders Ottosson, Hovmantorp,

Hans-Christer Palmers, Göteborg, Erik Paulsson, Sollefteå, Christer Persson, Göteborg, Karl Göran Pilgård, Karlshamn, Hans-Thomas Pilo, Malmö,

Göran Ragmar, Stjärnhov, Johan Ramström, Mora, Per-Åke Ridderheim, Sundsvall, Gunnar Rosengren, Hägersten, Birger Roslund, Linköping, Gert Rückertz, Huddinge, Barbro Rydefalk, Stjärnhov, Göran Rydin, Fristad, Roland Rådås, Lidköping,

Per Sjunnesson, Krokum, Fredrik Stang-Lund, Göteborg, Peter Stiller, Stockholm, Lennart Sundström, Gävle, Sigbjörn Swenson, Hälsingborg, Christer Sölveskog, Stjärnhov,

Jan Tham, Stockholm,

Johan Wahlquist, Stockholm, Sten Werngren, Karlstad, Paul Wollin, Tollarp,

Hans Öfverberg, Stockholm, Torsten Örnkloo, Skellefteå, Håkan Östman, Falun.

Påpassade internatskolor Men spelregler att följa

Gammal god presstetik hävdar att båda parter skall komma till tals — särskilt då frågorna är av brännbar art. Som en sådan bör utan vidare "skandalskolan" Solbacka rubriceras. Det ligger i sakens natur att själva ämnet är kontroversiellt. Det är alltid en tacksam uppgift att fånga läsekretsens intresse när förtryck, terror och översitteri nämns i samband med skolor av internattyp. Mest kända (och därför mest påpassade) är Sigtuna, Lundsberg, Solbacka, Viggbyholm och ytterligare något fåtal. Att leta upp missnöjda f.d. elever vid någon av ovanstående skolor torde inte erbjuda några större problem. Till skillnad mot läroverken av icke-internattyp förekommer givetvis också — vid sidan av undervisningen — uppfostran och tillrättavisningar, dels elever emellan, dels mellan lärare-elever.

För att förstå systemet med ETT SAMHÄLLE I SAMHÄLLET måste man ha förmågan att sätta sig in i denna ordning som om man själv direkt berördes därav. Med andra ord: att man själv vore elev. Endast ett, två eller tre års tämligen

makliga ansträngningar att söka anpassa sig räcker inte...

En längre tids studier vid en svensk internatskola kan — om man vinnlägger sig om att följa spelreglerna — ge ordentlig återbäring i form av positiva och naturligtvis även NEGATIVA erfarenheter. Börjar man från botten och arbetar sig upp till toppen får man en rätt hyfsad bild av hur internatskolan fungerar.

Det är ganska givet att en f.d. elev¹ vid Solbacka som inte kunnat anpassa sig till rådande förhållanden och enligt egen uppgift "dokumenterat sin uppkäftighet" mot alla och envar och utsett sig själv till martyr med rätt att säga vad som helst, fått en skev syn på internatskolor i allmänhet (och Solbacka i synnerhet). Denna syn har bl.a. tagit sig uttryck i en artikel i FIB-Aktuellt med dess utsände medarbetare — tidigare själv elev på skolan — på plats. Resultat: en sensationsmättad artikel med minimala korn av sanning som får tas för vad den i själva verket är — ren spekulation i läslusta med anledning av Expressens artiklar.

Den förorättade eleven² i fråga är för övrigt bekant i andra, mindre smickrande sammanhang. Ingen glömmer väl i brådrasket den sk. värnpliktsskandalen. Eller det tillfälle då en fransk medborgare tvingades "genomlida" svensk militärtjänstgöring några månader. På felaktiga grunder, visserligen.

Men faktum kvarstår: en utländsk medborgare borde kunna övertyga inskrivningsmyndigheterna om att han inte vill fullgöra en av sina medborgerliga skyldigheter i skydd av sitt utländska medborgarskap. (Även om han vill ha tillgång till rättigheterna!) Om inte annat hjälper genom att begagna sitt modersmål. I detta fall franska. Man frestas nästan tro att det rörde sig om ren spekulation även i det fallet — först rycker man in i vanlig ordning, håller inne med en del uppgifter om sig själv, för att så småningom lura tidningarna att ta till de feta rubrikerna: UTLÄNSK MEDBORGARE FÅR DAGLIGEN DEL AV SVENSKA FÖRSVARSHEMLIGHETER.

Som tur är är en sådan person och uppfattning aldrig representativ för måttstocken på en skola. Därtill behövs gedignare er-

farenheter av internatskolans sätt att fungera. Att förstå tjuvningen med att lärare och elever lär känna varandra, träffas ofta på fritiden och gärna i hemmamiljö i lärarnas bostäder. Att följa killar som är osäkra, bortskämda, diviga och undan för undan se dem utvecklas till samhällsnyttiga medborgare.

Somliga får aldrig den chansen. Inte ens i vårt moderna samhälle av i dag. En ombonad miljö och en uppfostran modell plantain -växthus leder inte säkert till önskat resultat. Det kan vi dagligen läsa om i tidningarna. Ungdom på drift med de allra bästa förutsättningar, med en skyddad uppväxtålder, med avundsvärd ekonomiskt utgångsläge. När det är dags att summera ihop resultaten i den bistra verkligheten finner man inte sällan att f.d. Solbackaeleven står sig ganska gott i konkurrensen, kanske ibland t.o.m. bättre än de flesta. Såväl som människa som arbetsmänniska. Det kan väl aldrig vara så att Solbacka någon gång stakar ut den rätta kursen?

Backenkis M/60

1) och 2) är en och samma person, ej att förväxla med Expressen-fallet.

universalmaskin

um 400

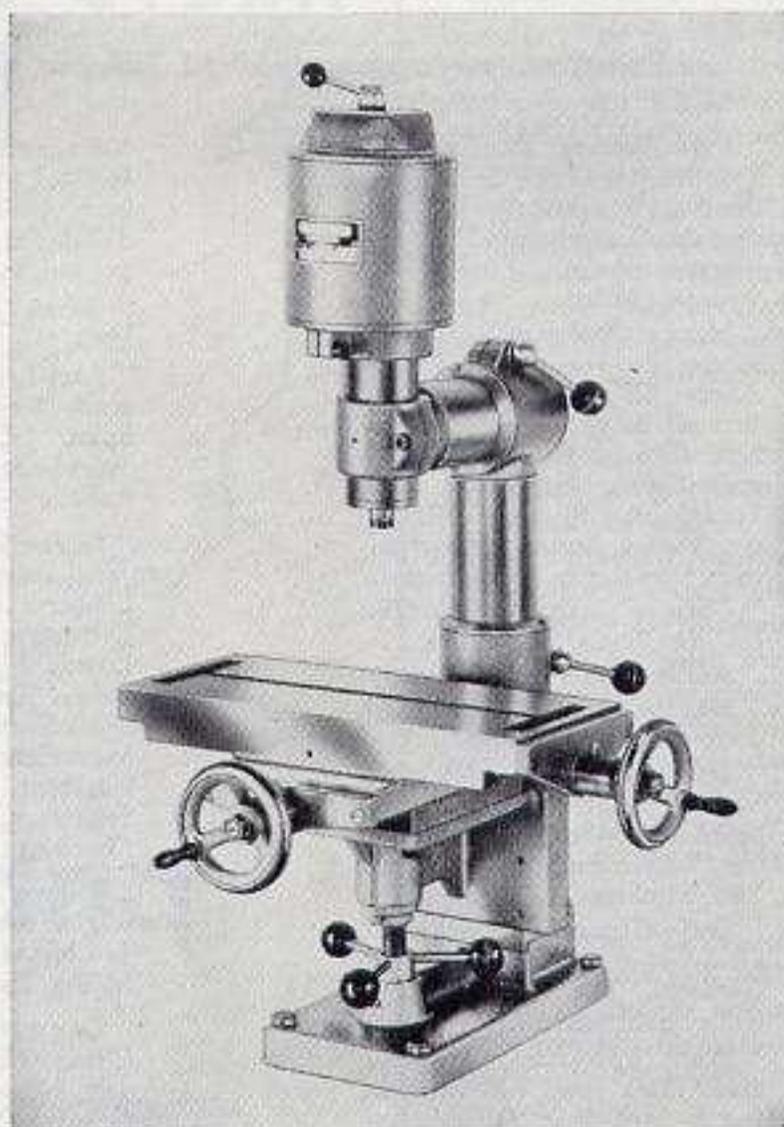
Med komplett utrustning kan denna maskin användas som borrh-, svarv-, kipp-, stick-, fil-, slip- eller horisontalfräsmaskin

Den är idealisk för

- Tempoarbeten
- Lärlingsutbildning
- Verktygstillverkning
- Reparationsarbeten

Maskinen är välbyggd och ger den precision yrkesmannen fordrar, men för den kräsne hobbymannen, som önskar något utöver det vanliga, är den också önskemaskinen. - Begär vårt utförliga prospekt

AB Arboga Maskiner Telefon 0589/128 20

ETT OCH ANNAT om flickor och de . . .

DET HAR TJATATS mycket om flickornas intåg på skolan i höst och visst är det spännande. Skall det bli bra, bättre eller sämre? Det sistnämnda får givetvis inte hända. Något som jag tror blir bra, mycket bättre än för närvarande är ordningen i mässen. Sorlet av 350 elever vid matborden som då och då, när tex kurator kör ut någon ur mässen, stegras till ett crescendo, blir till och med för den mest hårdade en påfrestning. De barnsligheterna blir säkert inte långlivade om några flickor placeras vid varje bord.

ENLIGT VISSA välinformade källor här på skolan skall skolan sätta upp en egen "marka". Där skall vi kunna köpa allt som vi nu är tvungna att köpa utanför skolans område. Idén är alldeles utmärkt. I stället för att våra veckopengar hamnar utanför skolan kan de nu komma skolan till godo. Jag tycker inte att skolan skall vara rädd för att göra vinst på snask eller cigarettinköp. Om dessa varor inte kommer att finnas i det planerade marketenteriet kommer eleverna att köpa dessa utanför skolan. Använd vinsten som en grundpott till en ny gymnastiksal. Den vi har för närvarande är ju som bekant inte så mycket att skryta över.

DEN PLANERADE vårbalen blev inte av i år. Varför, frågar sig många. Ja, svaret är ganska enkelt, intresse fattades. Än en gång måste det tyvärr konstateras att otack är det man möter

när man försöker arrangera någonting bland eleverna.

I ÅR VAR VI tvungna att även ta upp anmälningar från 1:a ringare, då det visade sig att deltagandet från 2:a ring var för klen. Många visade sig till en början intresserade, men när vi sedan bad dem om den tjänsten att de skulle stanna kvar i mässen efter lunchen, tog vi oss tydligen vatten över huvudet. Det var viktigare att så snabbt som möjligt rusa upp på kaxis och tända sin cigarett. Inför denna nonchalanta attityd och visat ointresse gav vi upp hoppet om att kunna arrangera en vårbal.

TILL SIST SKULLE jag vilja rikta er uppmärksamhet på ett annat problem, problem är kanske att ta i för hårt, men i alla fall. Många, jag säger inte alla, av de nya eleverna som gått ett år på skolan har under läsåret uppträtt nonchalant och ibland också uppstudsigt såväl mot ele-

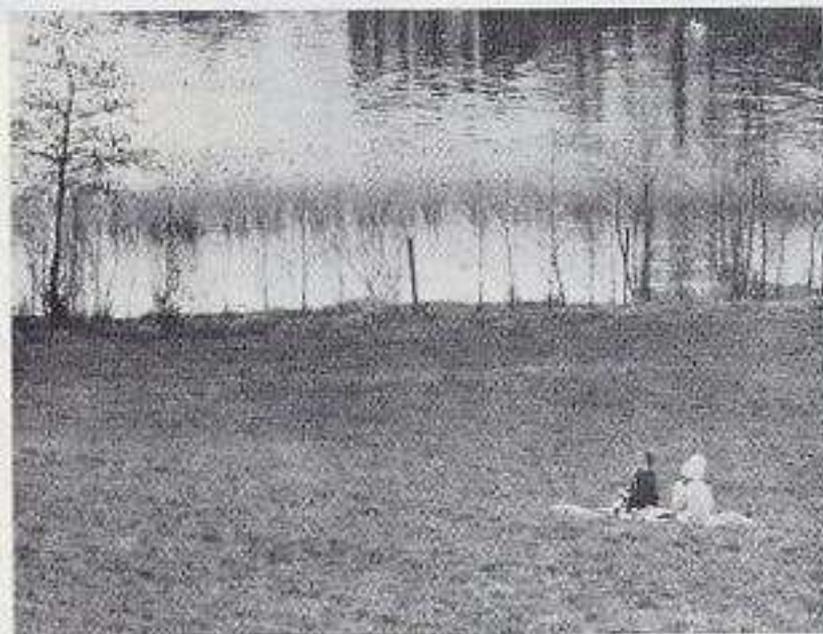

Även om väl inte den här flickan, fotograferad av Pelle Swensson i Kanada, kommer att börja på Solbacka så nog är det väl rätt med flickor. Så visst hälsar vi dem välkomna till skolan.

ver i allmänhet som mot rådet. En attityd och stil som föga passar en elev som går på Solbacka. Om det bara beror på individen eller om den allmänna liberalisering som skolan undergått kan ha

bidragit därtill låter jag vara osagt.

JAG HADE visst bara negativa saker att skriva om den här gången, men alltid kan det komma något positivt av det.

Jag kom hem efter min matteskrivning, gick fram till fönstret i mitt rum på Ekebo. Det var den första riktiga vårdagen på Solbacka och solens strålar sökte sig in mellan gardinerna i rummet. Jag öppnade fönstret och lät våren på allvar tränga sig in som en mycket välkommen gäst i min bostad. När jag sedan lät min blick vandra ned över fältet mot Kyrksjön, fastnade den dock vid en liten prick på den ännu ej gröna ängen, där även en och annan golfspelare svingade sina klubbor i mycket utstuderade rörelser. Men det var inte dessa golfspelare som fascinerade mig, utan det var de två små söta flickorna som satt på sina filtar och njöt i fullaste drag. Det var den verkliga vårbilden som uppenbarade sig framför mina ögon. Två små söta flickor ute på den första solskensdagens pick-nick. (Foto: Marc Lagerfelt.)

"LILLEN"

SE HIT GOSSAR!

Så här säger en som börjar hos er

REDAKTIONEN tog det djärva initiativet att brevlades ta kontakt med en av flickorna som skall börja på skolan i höst. Följande svar kom red tillhanda på de frågor vi ställde till henne.

— JAG HAR BLIVIT ombedd att berätta vad jag, som en av de flickor som skall börja på Solbacka till hösten, väntar mig av er skola. Solbacka ter sig inte så lockande för en flicka, när man bara har upplevt skolan genom prospekt. Dels ligger den rätt isolerat och fritidssystemattingarna är väl hittills främst tillgodosedda pojkar. Men jag tror säkert att det skall gå bra att ställa om sig från stadslivet, lite frisk luft kan ju aldrig skada.

DET MAN ÄR mest beroende av för att trivas är väl ett gott kamratskap och överhuvud taget att man känner sig hemma. Att studierna skall gå bra är ett villkor, om de sedan gör det bättre än hemma är det givetvis ett plus. Bra lärare hoppas jag också på och det skall naturligtvis bli mycket spännande att börja studera i en helt ny miljö och tillsammans med nya kamrater.

Gerd Agenstam.

Red:s anmärkning: Jag bad om ett kort men fick tji. Så nu väntar vi med spänning på hur Gerd ser ut liksom givetvis även de andra flickorna.

Tackar nej till filmanbuden Och längtar efter havregröten

Det är verkligen inte ofta Solbackas flickor hör av sig med bidrag till Solbacka-Tidningen. Men här är ett undantag, Gun Johansson, som för något år sedan tog realen på skolan och sedan försvann över Atlanten. Där går hon nu omkring och trivs, säger nej till filmanbud och längtar hem till havregrynsgröten. Ja, läs själv vad hon berättar.

Nu är det ungefär 1 och 1/2 år sedan vi, sex medlemmar av familjen Johansson, satt kring ett Solbacka-sill-och-havregrynsfrukostbord (längtar efter gröten!!!). Vi pratade om skola, liv och andra roliga saker. Jag ville sköta djur, dödstrött på att plugga. Maj har givit sig katten på att ta studenten, och de andra två var för tillfälligt ur spelet. Samtalet gick från nollgradigt till kokpunkt. Äntligen kom något från storasysters mun: "Min väninna i Stockholm har en kompis i New York, som behöver en barnflicka. Om du är trött på allt varför inte försöka? Två dagar får du på dig! Jag ringer upp Nancie nu och säger åt henne att vänta med annonsen i DN."

Fyra månader senare satt jag på flyget till New York för att möta familj, jobb och leverne i ett annat land. Så började New York vardagen för mig. Upp klockan 10!! Äta frukost, stoppa disken i diskmaskin, tvätten i tvättmaskin, byta kattsand i kattlådan (vi har fyra katter i lägenheten plus då och då vän-

ners katter), klä på Katrin och gå ut.

Ofta åker vi till Central Park och Zoo, ibland även till museum. Picknick hör till en av favoritnöjerna under sköna dagar, då även vår gatas jazzmusiker hittar vägen till parken och underhåller oss med trum- och trumpetsolo. Under hela tiden lever Katrin i sin fantasivärld med Sleeping beauty, Cinderella, Snowwhite, prinsessor och troll, helt oberörd av musikens toner.

Allt man vill se kan man se i en stad som New York, första tiden vandrade jag på gatorna bara tittade söp in allt, som finns att höra och se.

Bara på min väg upp till affären på Broadway kan jag möta de mest underliga händelser. Tex en gammal tunn tant, som springer gata upp och ner med en packe tidningar i en uppsträckt hand och skriker då och då något på spanska eller en tant med en halv meter stora skor gjorde av papper, tejp och smören. En man kommer spring-

ande med någonting under armen, efter kommer en flåsande medelålders man, som skriker: "Catch him! Catch him! Någon försöker men blir nedknuffad på gatan. Mannen försvinner ner mot Riverside Park med ett folje av flåsande män, skrikande, små färgade pojkar och femtio meter efter ett par stultande gamla damer, som bara skriker. Det här är bara en droppe i havet, jag skulle kunna sitta och berätta i timmar om bara händelser, som händer på gatan.

Min fritid tillbringas jag mest i The Village (konstnärskvarteren) där de flesta mysiga ställena finns. Om det inte är något festligt party någonstans, så går jag ut på något ineställe och dansar. Ineställena här har blinkande ljus, starkt färgade spotlights, visar film på väggarna och psychedelic musik eller Cheetah med stort sväng och go go girls!

Harlem är också en plats för mina utflykter. Appolo theater tex, där endast färgade artister visar sin begåvning. Med publiken som alltid sjunger och dansar med. Harlem har jag nästan sett utan och innan, därför att jag känner en färgad artist. Han bor där med familj och släkt, vilken består av tio syskon, fastrar, mostrar, mm, mm, och varenda kväll är det party med dans, sång och skratt. Lägenheterna kryllar av kakerlackor, på gatorna springer folk

Picknick på Orangejuice och bröd i Central Park.

här och tvärs, stora rättor, massor av vildkatter, då och då en vildhund, som stryker utmed husväggen, tvätt hänger tvärs över gatorna, människor hänger i fönsterna, trottoarerna ser ut att användas som en enda stor soptunna.

Femton minuters tunnelbaneresan och man har förflyttat sig från slummen till Park Avenue och Fifth Avenue, där man har tjugorums lägenheter à \$ 3000 i månaden. Plaza, hotellet, där man kan se Sammy Davis Jr och andra berömda människor promenera omkring. På Fifth Avenue ligger alla varuhusen, också världens största leksaksaffär, där Grandpa and Grandma köper en stor teddybear for the grandchild à 100 \$.

Ytterligare 15 minuters tunnelbaneresan och jag är på toppen av Manhattan, där alla skyskrapor finns. Dessa innehåller bara kontor, så när man tar en promenad där på söndagarna, kan jag höra mina egna fotsteg eka mot väggarna, och när jag

Gun bäller någon slags solodansuppvising i Central Park en disig januardag detta år.

tittrar upp ser jag tysta svajande skyskrapor, som försvinner upp, upp i skyn.

Ibland brukar jag ta South Ferry färjan till Staten Island, vilket är en underbar resa och en otrolig vy över Manhattan. Hela resan kostar fem cent och färjan går dygnet runt.

För några veckor sedan reste jag över till västkustens stad Los Angeles. Med helt andra förhållande än här: bilstaden före alla andra städer, att handla utan bil är en omöjlighet, drive in movie, drive in store, drive in bank o s v. Vackert väder, palm- apelsin och citronträd, bjärta färger på människor och hus, låga villor i oändlighet, trist och tungsiut.

En kort visit i San Francisco, frisk blomning, kullar och trähus, fiskebåtar, bryggor, räkor, hummer och musslor som intages med surdegsbröd på gatan. Underbart friskt och skönt, en stad att trivas i. Men efter en kort visit där tillbaka till Los Angeles och Hollywoods filmstad. Efter en vecka av rosa hus och lila härfärger så var jag lycklig att komma hem igen till New York med sina smutsiga gator, fantastiska människor och dåliga luft.

Det finns dagar här, när luften är vindstilla, och avgasen från bilar och fabriker har brett sig som ett stort täcke över Manhattan (smog). De dagarna varnas människor att gå ut särskilt gamla och barn. Här händer allt. Stora mystiska erbjudande om film och TV-jobb precis som veckotidningarna skriver om vad som kan hända en svensk flicka. Jag har tackat nej till de flesta underliga erbjudanden, gjorde några modejobb för Esquire, som är en stor månadstidning här. Jag har fått erbjudande att försöka jobba hårt här med mode sex månader till, men jag vill inte just nu, för mammas mannagrynsgröt och nyponsoppa och en svensk sommar är något jag längtar efter mest.

Hemma i Sverige skall jag försöka med lite modejobb, om det går. Annars får jag se vad som bjuds på och finns för en som inte har studentexamen. Summa summarum jag tvekar inte att resa tillbaka hit till New York igen.

(New York 1967.)

Hälsningar Gun

Kalendarium över några intressanta händelser på Solbacka läsåret 66-67

- 14/9 —66: Stor valdebatt i aulan arrangerad av Forum. Alla politiska ungdomsorganisationer var närvarande. Mötet samlade över 200 intresserade, exklusive lärare.
- *
- 5/10 —66: Förra Rotarypresidenten i Malmköping lektor Magnusson höll ett föredrag med diskussion för intresserade om Rotary och dess syften. Forum utger en tidning på skolan, kallad Forum informerar. Den har sedan dess utkommit med åtta nummer och blivit mycket omtyckt.
- *
- 6/10 —66: Den gastronomiska föreningen Gourmet bildas. Man har nu en matlagningskurs under fru Eva Norrmans ledning.
- *
- 25/11 —66: Docent Ehn höll ett föredrag om sina och andras spindlar för en entusiastisk åhörarskara. Forum arrangerade.
- *
- 13/12 —66: Redaktör Maj-Britt Böhrendtz med make Nils-Erik gjorde på Forums inbjudan ett besök och höll med hjälp av egna ljusbilder ett spännande föredrag om Kina. Aulan var fullspikad.
- *
- 17/12 —66: Uppe-med-tuppen-klubben hade sitt sedvanliga julspex. Många nya förmågor fick visa vad de kunde. Samma dag gjorde den japanske Rotarystipendiaten Yuki Kagar ett besök på skolan. Han blev genast kompis med hela skolan och fick bland annat ta emot en solbackatröja.
- *
- 11/1 —67: Forum ger ut första numret av sin tidning för vårterminen.
- *
- 13/1 —67: Steampacket med Mikael Ramel besökte skolan och i besöket ingick givetvis en pop-föreställning.
- *
- 13/3 —67: Polisen kom på visit (genom Forums försorg). Man visade film, höll föredrag, visade en radiobil och även en alkotest ingick i programmet. Det hela var planlagt för realskolan. (OBS! Alkotestet var endast i preventivt syfte).
- *
- 21/4 —67: Överste Henriksson från P 10 höll en informationsträff om den militära strategin i Vietnam. Aulan fullsatt.
- *
- 24/4 —67: Den mycket diskuterade knarkfronten var på schemat denna kväll. Docent Ehn, som lagt ner mycket arbete på detta problem, hade fått hit två i ämnet väl insatta personer från Uppsala.
- *
- 25/4 —67: Byråchef Tandberg, UNESCO, försökte få oss insatta i de problem som rör den svarta befolkningen i Sydafrika. Han talade alltså om apartheidpolitiken och det var ett fint tillskott till alla de andra föredrag som hållits på skolan detta läsår.
- *
- 2-3/5 —67: Den näst sista studentkullen lämnar Solbacka.
- *
- 17/5 —67: Forum har när detta skrives stora förhoppningar att få den välkände skådespelaren Per Oscarsson till Solbacka. Han har i alla fall tackat ja till en inbjudan.

BH, ordföranden

Solbacka- Snott

Stort ökat intresse för brantåkning

På Magnus Lagerfelts bild syns "Nicky" Åstrand i full fart mellan slalomportarna.

Årets slalomsäsong förbereddes tidigt, främst med en omfattande utvidgning av slalombacken. Det efterlängttade starttornet samt en utomordentlig belysning kom också på plats. Detta medförde ett ökat intresse i och med att backen även kunde utnyttjas på kvällarna.

Den tidiga våren utgjorde inget större hinder för tävlingarna, utan man kunde genomföra alla, utom tävlingen mellan hemmen. Det blev hårda strider om placeringarna i topp. I specialslalom visade Göran Modig sin skicklighet genom att vinna de tävlingar på skolan han ställde upp i.

Mellan andra åkare som "Nicky" Åstrand, Axel Rydin, Johnas Erlandsson och Jens de la Cour växlade framgångarna i storslalom och störtlopp. Skolans nyförvärv i slalom Gillmark

och Müller fick hedersamma placeringar på tävlingarna. Müller lyckades vinna en tränings-tävling.

Årets Skol-SM gick i Filipstad. Skolan representerades där av Göran Modig, Axel Rydin, "Nicky" Åstrand, Johnas Erlandsson och Jens de la Cour. Framgångarna blev tyvärr inte så stora. På DM i Stockholm lyckades Åstrand prestera en mycket hedersam 20:e placering, där deltagarantalet uppgick till 70.

Sektionschefen.

Önskedröm i uppfyllelse Slalombacke med elljus

Onsdagen den 11 januari blev en stor dag för Solbacka och särskilt då för skidsportens vänner med alldeles speciell inriktning på brantåkarnas ständigt stigande skara. Då invigdes nämligen slalombacken i sitt nya skick, backen har fått ett fint starttornt och därför den drygt 200 meter långa backen finns elbelysning. Omkring 10.000 kr har lagts ned på att ställa backen i ordning och att denna önskedröm nu gått i uppfyllelse beror bl a på en donation från Föreningen Solbackapojkarna.

Arbetet i backen började i november och sedan har Ivar Norin och Valle Karlsson sett till att allt blev som det skulle. De har fällt en del skog, rundbarkat virke och sedan byggt tornet på Vårdkasebergets topp. Eleverna har själva svarat för en fin insats och sammanlagt har de lagt ner cirka 2 500 frivilliga arbetstimmar. För att få backen i åkdugligt skick har 130 sprängskott dånat ut över sjön Misteln, där slalomåkningarna har uppbromsningsplats efter en fallhöjd på drygt 50 meter.

Donationen från Föreningen Solbackapojkarna kom som en skänk från ovan. Från början hade ledningen vid Solbacka planerat att anlägga ett elljusskidspår. Eleverna har dock vid flera tillfällen framhållit önskvärdheten av en ordentlig slalombacke. Som ett krav vid donationen framhöll Föreningen Solbackapojkarna att skolan skulle satsa lika stort belopp och det har bl a givit till resultat att lilla bandybanan utrustats med kvicksilverlampor, en investering som dragit cirka 5 000 kr, en summa som skulle ha stigit ytterligare om inte eleverna även här svarat för frivilligt arbete. Under förutsättning att Skidfrämjandet ställer ett anslag till förfogande finns det även vissa möjligheter att ordna ett elljusskidspår.

Ett stort önskemål från skolans sida är nu att även allmänheten använder sig av slalombacken. Man kommer också att ta kontakt med skolorna i Daga med begäran att de förlägger någon friluftsdag dit, framhåller gymnastikdirektör Per Tranquist, som vidare omtalar att den gamla slalombacken kom till för ett 20-tal år sedan på dåvarande rektor, nu framlidne Folke Godings initiativ.

En av eldsjälarna vid utbyggnaden av backen har varit gymnastik- och slöjdläraren Lars Wall. Efter fem kurser i slalom vet han det mesta om sporten och står som ledare för den slalomkurs för äldre, som påbörjades efter invigningen. Arrangör för kursen Medborgarskolan, som därmed hade premiär för en ny kursstyp.

Till invigningen var samtliga elever inbjudna. Efter en tidig middag var det allmän vandring till backen under vägledning av ett 30-tal marschaller. En sänggrupp medverkade och sedan ett 15-tal elever med facklor i händerna kommit utför och stannat i halva backen blev det invigningstal och avtackningar i vanlig ordning.

TOPPIDROTTSMÄN

De här båda fick årets idrottssköldar. Göran Hård af Segerstad (till vänster), välkänd från det svenska handbollslandslaget fick skölden för gymnasiet, medan Ove Svedberg fick realskolans sköld. Grattis båda!

Pimpelfebern har brutit ut på Solbacka

En ny fluga har angripit Solbacka. På senvintern kom första tecknet. Ett meddelande i mässen om att en pimpeltävling skulle hållas på Mistelns is. Intresset — hur konstigt det än kan låta för att vara dagens Solbacka — var mycket stort.

Det blev lördag och dagen P var inne. Samling vid badbryggan där pimpelutrustningar kunde köpas för en billig penning. Detta under de första fem tio minuterna sedan var lagret slut. Det verkade som om alla blivit besatta av Solbackas egen lilla fiskegud Pippi. En halvtimme innan tävlingen började kunde Mistelns is liknas vid en sil, modell jättestor. Alla slet frenetiskt med isborrarna, som dock bara fanns att uppbringa i några få exemplar.

Så blev det dags för det stora ögonblicket och alla deltagarna ställde upp på linje framför badbryggan. Man fick nästan intryck av startplatsen för någon slags snöpulsningsstävling på is i stället för pimpeltävling. Starten gick och fälter kom bra i väg även om en och annan hamnade på näsan i snömodden.

Deltagarna uppsökte sina hål och hivade ner sina revar med särskilt utvalda lockbeten. Hur det hela gick till illustreras bäst av tecknaren Lennart Jarnhammar.

Men vem vann? Jo, det tycker jag initiativtagarna till pimpelfiskets införande på Solbacka gjorde.

"Lillen"

REVISION - ä de rolit de?

Revisioner brukar inte vara särskilt uppslupna tillställningar. Själva revisionen av Föreningen Solbackapojkarnas räkenskaper är väl inte heller särskilt uppsluppen utan sker med det allvar som stunden kräver.

Däremot kan ju ramen runt revisionen göras trevlig — i år tex hade Hasse Norrman ordnat en fiskeutflykt för revisorerna och de som skulle revideras.

Alvsjön blev målet för utflykten där alla, med för dagen särskilt inhämtat tillstånd, fick tillfälle att dra upp varsin fin öring, allt

Bild 1: Fiskarbasen Hasse övervakar...

Bild 2: ...att Lasse Törnblom basplar rätt och...

Bild 3: ...tar sig sedan ett kycklinglår tillsammans med Stefan Båld, som också fick vara med på ett hörn.

medan Hasses Eva bullade upp en kalasfin fiskarlunch runt stockvedsbrasan.

Skrytbil?

Ja visst, den skall göra sällskap med två Rolls Royce, säger friherre Rutger von Essen på Skokloster.

— Betjänter är avskaffade nu, även på de flesta slott. Ändå har vi tre stycken, motoriserade och med små lönekrav. Ingen ATP. Allt klarar dom inte, våra tre Renault 4. Dom passar inte upp vid bordet och dom anmäler inte gäster i salongen. Men vi är vanliga människor, så vi hankar oss fram rätt bra i alla fall.

— Jag köpte min första Renault 4 långt innan någon kom på att kalla den Skrytbilen. Den passade bra på de då mycket dåliga vägarna mellan Skokloster och Stockholm.

— Till badplatsen har vi ingen väg alls. Men min Skrytbil kravlar sig fram över ängarna, så man tänker inte på att väg saknas.

— Jag är jägare. Med Safari-vagnen, som jag kallade min första Renault 4, kommer man ända fram till jaktpasset. Egentligen skulle man kunna ersätta hundarna med skrytbilar när man jagar, så smidiga är dom. Fast det vore inte god sport.

— Vi har haft fem Skrytbilar. Tre har vi kvar.

Det är Ettan, Fyran och Femman.

— Ettan, Safari-bilen, skall nu tas ur bruk. Den är i sin bästa ålder, har gått 6.000 mil oklanderligt, men jag tänker ge den en plats i Skoklosters motormuseum. Där får den dela utrymme med bl a två Rolls-Royce med kylarmärket med röda bokstäver. (Alla bilkännare vet, att det är årgångar före 1933, då Henry Royce dog och kylarmärket fick svarta bokstäver)

— Undrar ni vad en vanlig Renault 4 har på motormuseum att göra?

— Svaret är enkelt. Som motorman anser jag, att Renault 4 startade en helt ny epok inom bilismen. Det är den första bilen med slutet kylsystem. Det är den första helt rationella transport-apparaten. Den tar sig fram i lätt terräng. Och den är bland det bensinsnålaste man kan tänka sig i bilväg.

— Bor man som vi 7 mil från Stockholm och har lämnat naturhushållningen, är man beroende av storstaden. Även om det är mycket snö. Då passar Renault 4. Både för vardagstransporter och för finkörning till teater och andra kulturupplevelser.

— Om jag har råd med en större och dyrare bil?

— Vad skall jag svara på det? Museet innehåller två fullt körklara Rolls-Royce och en dito Bentley. Men det är inte sådana bilar man fraktar saker i. Och det är inte bilar man har tre av, om man inte lider av samlarvurm förstås. Då öppnar man ju museum.

— Man sparar pengar på att köra Renault 4. Pengar som man kan köpa en fin gammal buss för, till exempel. Till museet.

RENAULT 4